

ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

สารนิพนธ์
ของ
วชิราภรณ์ คำคล้าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2551

ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

สารนิพนธ์
ของ
วชิราภรณ์ คำคล้าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

บทคัดย่อ
ของ
วชิราภรณ์ คำคล้าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2551

วชิราภรณ์ คำคล้าย. (2551). การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการ
เรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตามความคิดเห็นของ
ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเปรียบเทียบ
การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยจำแนกตามอายุ
วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอน
ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 110 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี
และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
เท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) และ
การทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เพชรบุรี เขต 1 ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็น
ระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการ
คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี
2. เมื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน
โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน พบว่า การจัดการชั้นเรียนทั้งโดยรวมและ
รายด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามอายุของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนอายุต่ำกว่า 25 ปี
มีการจัดการชั้นเรียนมากกว่าครูผู้สอนที่มีอายุ 25-30 ปี ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการ
เรียนรู้ และด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF CLASSROOM MANAGEMENT OF THE PRIVATE SCHOOLS UNDER THE
JURISDICTION PHETCHABURI EDUCATIONAL SERVICE AREA 1

AN ABSTRACT
BY
VACHIRAPORN KUMKLAY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

March 2008

Vachiraporn Kumklay. (2008). *A Study of Classroom Management of the Private Schools under the Jurisdiction of Phetchaburi Educational Service Area 1*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr.Thasana Swaengsakdi.

The purpose of this research were to study of Classroom Management of The Private Schools under The Jurisdiction of Phetchaburi Educational Service Area 1 in 5 aspects, i.e. environment that help to build, administration teaches systematically, activity arrangement gives a student success building discipline in the classroom, and interindividual between a person; compare the classroom management as a whole and in each aspect according to the age, education, and work experience of the teaches. The sample, acquired by Stratified Random Sampling consisted teachers of Elementary schools, consisted of 110 school teachers. The sample size was estimated by krejcie and Morgan Table. The instrument used for data collection was a 5-point rating scale questionnaire. And had an alpha coefficient of .98. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA as well as Scheffe's test.

The result were:

1. Classroom management of the Private Schools under The Jurisdiction of Phetchaburi Educational Service Area 1 as a whole and in aspects, i.e.environment that help to build, administration teaches systematically, activity arrangement gives a student success building discipline in the classroom, and Interindividual between a person was at a high level

2. The comparisons of the classroom management of The private schools by education and work experience of the teaches found no significant difference while the comparison by the age found teachers of Elementary schools with more than 25 years of classroom management had higher opinions toward the classroom management variable found a significant difference at .05 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ของ วชิราภรณ์ คำคล้าย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนာ แสงศักดิ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... รักษาการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)
วันที่..... เดือน มีนาคม พ.ศ.2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศวงค์ศักดิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานวิจัยทั้งทางตรงและทางอ้อม จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศวงค์ศักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ และ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานิติ ที่ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้งานสารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่า ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศวงค์ศักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานิติ ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์จนทำให้ผลงานครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานิติ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกศักดิ์ บุตรลับ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นายเขมณัฏฐ์ จันทรวงศ์ ศึกษาธิการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 นายสุพล อนามัย ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้สละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำชี้แนะตรวจแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่ให้ความเอื้อเฟื้อในการทดลองใช้แบบสอบถาม รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณ นายสุพล อนามัย ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้ให้โอกาสและเวลาในการศึกษาต่อและขอบคุณคณะครูโรงเรียนปริยัติรังสรรค์จังหวัดเพชรบุรี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ภาควิชา รุ่น 5 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการทำงานวิจัยเล่มนี้

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ผู้ซึ่งมีพระคุณอย่างยิ่งและเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดมา

วชิราภรณ์ คำคล้าย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี.....	11
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน.....	18
ความหมายของการจัดการชั้นเรียน.....	21
ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน.....	22
องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน.....	23
การจัดการชั้นเรียน ตามตัวแปร 5 ด้าน.....	27
การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้.....	27
การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ.....	31
การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ.....	35
การสร้างวินัยในชั้นเรียน.....	36
การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล.....	42
ข้อมูลพื้นฐานของครู.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
งานวิจัยในประเทศ.....	45
งานวิจัยต่างประเทศ.....	46
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	70
สมมติฐานของการวิจัย.....	70
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	78
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	78
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	78
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	88
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	94
ภาคผนวก ค หนังสือราชการ.....	96
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	105

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1.....	49
2 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน.....	55
3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำแนกเป็น โดยรวมและรายด้าน.....	56
4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำแนกเป็นโดยรวมและรายข้อ.....	57
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการ ดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ จำแนกเป็นโดยรวมและรายข้อ.....	58
6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการจัดกิจกรรม ให้นักเรียนประสบความสำเร็จ จำแนกเป็นโดยรวมและรายข้อ.....	59
7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการสร้างวินัย ในชั้นเรียน จำแนกเป็นโดยรวมและรายข้อ.....	60
8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการคำนึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล จำแนกเป็นโดยรวมและรายข้อ.....	61
9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	62
10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำแนกตามอายุ.....	64

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนการปฏิบัติของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในการจัดการชั้นเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) จำแนกตามอายุ.....	65
12	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนการปฏิบัติของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในการจัดการชั้นเรียนในด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) จำแนกตามอายุ.....	65
13	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	66
14	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	67
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนที่ต่างกัน.....	69

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เป็นการแสดงเจตนารมณ์และความพยายามที่จะปฏิรูปการศึกษาไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาไทยยุคโลกาภิวัตน์ อันมีผลต่อการปฏิบัติยิ่งกว่านโยบายในสาระสำคัญหลายประการ เช่น ด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ด้านระบบบริหารและสนับสนุนทางการศึกษา ด้านทรัพยากรและด้านการลงทุนเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งครุฑเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง (วันชัย ดนัยโมทนุท. 2543: 20-31) ทั้งมีการศึกษาการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทุกด้าน นอกจากนี้ผลการดำเนินงานในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 7 ด้านการศึกษา พบว่ากระบวนการเรียนการสอนไม่เอื้อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนอ่อนลง ทั้งในด้านกระบวนการคิด การวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541: 53) พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ครูยังคงยึดผู้สอนเป็นสำคัญ นอกจากนี้จากการสัมมนาเรื่องยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ สรุปได้ว่า ครูขาดความรู้ ความสามารถ ขาดทักษะและวิธีการจัดการเรียนการสอน ไม่ตระหนักในกระบวนการจัดการเรียนการสอน (ธนาคารกสิกรไทย. 2538: 8) บทบาทของครูมีความสำคัญที่สุดในการจัดการชั้นเรียน ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ มีเทคนิควิธีการ มีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กทุกคน เพื่อช่วยพัฒนาเด็กได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของเขา ครูจึงเป็นทั้งผู้สอน ผู้จัดการ ผู้สร้างสรรค์กิจกรรมและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่เหมาะสม ดังนั้นบทบาทของครูในชั้นเรียนประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 2 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการจัดการในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพสูง สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หากครูมีวิธีการจัดการในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปราณี สาระจิตต์. 2537: 3-10)

การจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ ครูมีวิสัยทัศน์มองเห็นบรรยากาศในห้องเรียนตามแบบที่ต้องการจะพัฒนาให้เกิดขึ้น เป็นการตั้งเป้าหมายในระยะยาวและระยะสั้นเพื่อเด็กทั้งกลุ่มและรายบุคคลไว้เพื่อความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายตามที่คาดไว้ (อุทุมพร พรายอินทร์. 2542: 52) ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2545: 5-6) ที่กล่าวว่า บรรยากาศสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ ห้องเรียน เป็นบรรยากาศทางกายภาพ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญ

ที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งห้องเรียนมีสีสันน่าดูและเหมาะสม อากาศถ่ายเทได้ดีและมีขนาดกว้างเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความพร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2544: 43) กล่าวว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่นักเรียนและครูทำงานมีปฏิสัมพันธ์ นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่บารุงร่างกาย จิตใจ รวมถึงเครื่องอำนวยความสะดวกทางกายภาพและการจัดกลุ่ม (group organization) การสื่อความหมายระหว่างบุคคลและการจัดการชั้นเรียน ซึ่งครอบคลุมไปถึงฝ่ายบริหารและฝ่ายสอนมีต่อนักเรียน วิธีสอนที่ใช้ส่งเสริมและการแสดงออกของนักเรียน

การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบเป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัย กระบวนการและผลผลิต เป็นการทำงานเชิงระบบ (system approach) ซึ่งผู้สอนนั้นมีกิจกรรมหลักอยู่ 5 ประการ คือ การเตรียมการสอน การประเมินผู้เรียน การวางแผนการสอน และการประเมินผล กิจกรรมทั้งหมดนี้ต้องกระทำโดยรอบคอบ ซึ่งอาศัยความรู้และระเบียบวิธีจากหลายวิชามาประกอบกัน เพื่อมองให้เห็นภาพของสิ่งที่ต้องทำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. 2544: 75-78) ซึ่งสอดคล้องกับ นิคม ทาแดง (2538: 7) ที่กล่าวว่า การสอนมีลักษณะเป็นพลวัตร สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัวแปรอื่นที่เป็นสิ่งแวดล้อมและสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระบบย่อย ๆ ของระบบภายในของการสอนที่รวมตัวกันอย่างซับซ้อน จึงเป็นระบบการปฏิบัติงานที่มีขั้นตอนหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหลาย ๆ ส่วน และมีลักษณะไม่หยุดนิ่ง เพราะเป็นระบบของพฤติกรรมมนุษย์ด้วย ในการจัดระบบการสอนจึงต้องทำการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของการสอนให้ชัดเจนก่อน และออกแบบการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์

การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เป็นกิจกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน คือ เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ส่วนครูจะเป็นผู้ประสานและกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม (อุทุมพร พรายอินทร์. 2542: 20-30) ซึ่งสอดคล้องกับ ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 236-243) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำกิจกรรม ทั้งนี้ขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม ผลที่ได้รับคือเกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการและเทคนิควิธีต่าง ๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีการหาความรู้ (Learn how to Learn)

การสร้างวินัยในชั้นเรียน เป็นการวางระเบียบแบบแผนและข้อบังคับที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน การอยู่ร่วมกัน การกำหนดสิ่งที่ควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติ (วินิจ วงศ์รัตน์. 2542: 50-60) ซึ่งสอดคล้องกับ อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2545: 130-139) กล่าวว่า กฎระเบียบเป็นมาตรฐานของพฤติกรรมทั่ว ๆ ไป หรือความคาดหวังที่นักเรียนต้องปฏิบัติในชั้นเรียน วินัย กฎระเบียบ จะเป็นตัวควบคุม ความประพฤติและพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน

การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นความแตกต่างซึ่งส่งผลให้มนุษย์มีศักยภาพไม่เท่าเทียมกัน และก่อให้เกิดปัญหาทั้งส่วนตัวและสังคม ลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนองที่สังเกตเห็นได้ หรือความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย เซอร์ปัญญา ความสนใจ ยุทธวิธีในการเรียน พื้นฐานความรู้เดิม ทักษะการรับรู้ รูปแบบการเรียนรู้ ความสามารถในการจดจำ แรงจูงใจ ทักษะคิด และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งส่งผลให้แต่ละคนมีความแตกต่างกัน (ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. 2544: 87-94)

การจัดชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี จากการสำรวจข้อมูลพบว่าวิธีสอนของครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านการคิด วิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูยังเป็นผู้อำนาจในชั้นเรียน ผู้เรียนมีหน้าที่รับและปรับตัวให้สอดคล้องกับเนื้อหาความรู้และวิธีการของครู ครูยังไม่สามารถจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สัมพันธ์เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนี้ครูโรงเรียนเอกชนมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากครูจะย้ายไปรับราชการหรือเปลี่ยนงาน จึงจำเป็นต้องรับครูที่สอนไม่ตรงตามวุฒิวิชาเอกหรือวิชาที่เปิด ดังนั้นครูผู้สอนเน้นการสอนเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนเกิดการเบื่อหน่าย ไม่สนใจการเรียน (รายงานผลพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา. 2543: 12) ซึ่งสอดคล้องกับ สมลักษณ์ มธุรสสุวรรณ (2548: 191) กล่าวว่า เรื่อง การพัฒนารูปแบบการปฏิรูปการเรียนรู้ ได้สรุปผลการวิเคราะห์ถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า การจัดการเรียนการสอนยังไม่เอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพ ความปรารถนาของแต่ละบุคคล เนื่องจากการเรียนการสอนยังมุ่งถ่ายทอดเนื้อหาไม่เน้นกระบวนการเรียนรู้ ครูขาดแนวทางชัดเจนในการพัฒนากระบวนการเรียนของผู้เรียน ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียน

ผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยศึกษาการจัดการชั้นเรียนใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา การจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียนและการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียนและการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนในการนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 157 คน ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 6 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน ใช้ระดับชั้นเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) จากนั้นสุ่มแบบง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 อายุ

- 1.1.1 ต่ำกว่า 25 ปี
- 1.1.2 25-30 ปี
- 1.1.3 31 ปีขึ้นไป

1.2 วุฒิการศึกษา

- 1.2.1 ปริญญาตรี
- 1.2.2 สูงกว่าปริญญาตรี

1.3 ประสพการณ์ในการสอน

1.3.1 ต่ำกว่า 5 ปี

1.3.2 5-10 ปี

1.3.3 11 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนใน 5 ด้าน คือ

2.1 การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

2.2 การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ

2.3 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

2.4 การสร้างวินัยในชั้นเรียน

2.5 การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. การจัดการชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการในด้านการจัดเตรียมสภาพ

ห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ และกิจกรรม รวมทั้งวิธีการสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียน เพื่อรักษา สภาพบรรยากาศในชั้นเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น นักเรียนเกิด ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการจัดการชั้นเรียนใน 5 ด้านต่อไปนี้

1.1 การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง การจัดบริเวณสถานที่ที่ใช้ ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน บรรยากาศโดยรอบสะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสภาพที่มีอิทธิพลต่อ ผู้เรียน ทำให้นักเรียนสบายใจ มีความสุข ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี โดยผู้สอนได้จัดเตรียมการ วางแผน การสอนอย่างมีระบบ

1.3 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ หมายถึง การดำเนินการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ครูเป็น ผู้ให้คำแนะนำ และนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ ใช้สื่อการสอนที่ หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนาน กระตือรือร้น เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และ แก้ปัญหาด้วยตนเอง

1.4 การสร้างวินัยในชั้นเรียน หมายถึง การใช้หลักการควบคุมชั้น โดยถือเอา ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน การที่ทำให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ อันเกิดจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ โดยที่มองเห็น ว่ามีคุณค่า และการปฏิบัติดังกล่าวจะทำให้เกิดความเรียบร้อยและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคน

1.5 การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง การคำนึงถึงลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนที่แสดงออกหรือตอบสนองที่สังเกตเห็นได้ หรือความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย เซาว์นปัญญา ความสนใจ ยุทธวิธีในการเรียน พื้นฐานความรู้เดิม ทักษะในการรับรู้ รูปแบบการเรียนรู้ ความสามารถในการจำ แรงจูงใจ ทศนคติ สิ่งแวดล้อมทางสังคม และการเสริมแรงด้วยการให้ความสนใจ คำชมเชย หรือแลกเปลี่ยนกิจกรรม แสดงการยอมรับเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถโดยใช้กิจกรรมให้สัมพันธ์สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน

2. อายุ หมายถึง อายุจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่า 25 ปี, 25-30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป

3. วุฒิศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่สำเร็จขั้นสูงสุด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง การที่ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชน ตั้งแต่เข้าทำงานจนถึงปัจจุบัน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

4.1 ต่ำกว่า 5 ปี หมายถึง การที่ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชน ตั้งแต่เข้าทำงานจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 5 ปี

4.2 5-10 ปี หมายถึง การที่ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชน ตั้งแต่เข้าทำงานจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 5-10 ปี

4.3 11 ปีขึ้นไป หมายถึง การที่ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชนตั้งแต่ทำงานจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 11 ปีขึ้นไป

5. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่มีการเปิดสอนในระดับประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 6 โรง ได้แก่

1. โรงเรียนศึกษาปัญญา
2. โรงเรียนราชภัฏวิทยา
3. โรงเรียนเซนต์โยเซฟ
4. โรงเรียนปริยัติรังสรรค์
5. โรงเรียนสุวรรณรังสฤษฎ์วิทยาลัย
6. โรงเรียนอรุณประดิษฐ์

6. เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษาตามประกาศกระทรวง

7. ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนในช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย และแนวคิด นักการศึกษา เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1 สรุปเป็นกรอบความคิดได้ดังนี้

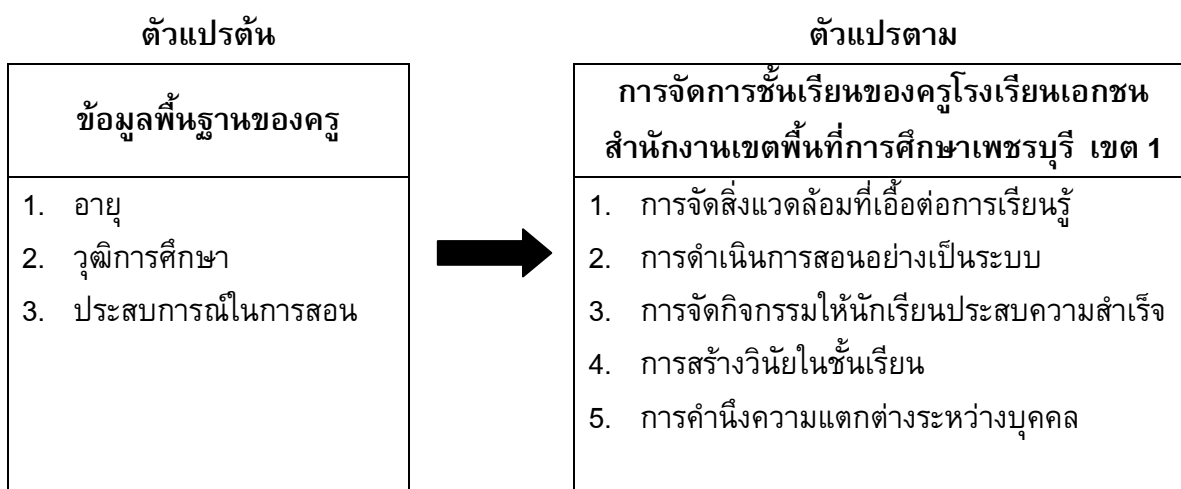
การจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีความสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไป อย่างราบรื่น การจัดการในชั้นเรียนเป็นวิธีการหลาย ๆ วิธีที่ครูสามารถเลือกนำไปปฏิบัติให้ เหมาะสมกับสภาพการณ์และโอกาส โดยครูและนักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี (ปราณี สารจิตต์. 2537: 3-10) กระทรวงศึกษาธิการ (2543: 4) กล่าวว่า การที่ผู้สอนรู้จัก วิธีการเรียนของผู้เรียน ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีวิธีการเรียนแบบใดที่ทำให้เกิดผลการเรียนรู้ และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของตนเอง ถ้าผู้เรียนพอใจและตั้งใจเรียนทำให้ผู้สอนสามารถ จัดกิจกรรมการสอน รวมทั้งดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันก็จะดีขึ้นด้วย สมจิต สวธนไพบูลย์ (2534: 15) ได้นำ ข้อมูลของงานวิจัยมาวิเคราะห์สรุปและประมวลผลใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนา การสอน แนวทางหนึ่งของการวิเคราะห์งานวิจัย ได้แก่ การใช้เกณฑ์ด้านการจัดชั้นเรียนที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ จำแนกการจัดการชั้นเรียนเป็น 8 ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้เรียน การคำนึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็น ระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียน กระบวนการกลุ่ม เทคนิคกระบวนการคิด ซึ่งสอดคล้องกับ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 239-240) กล่าวว่า การจัด ชั้นเรียนเป็น สิ่งที่สำคัญในการปฏิบัติงานของครู ซึ่งเสนอหลักการสำคัญไว้ดังนี้ 1)การจัด ชั้นเรียนควรให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ชั้นเรียนควรเป็นห้องใหญ่หรือกว้าง เพื่อสะดวก ในการโยกย้ายโต๊ะเก้าอี้ จัดเป็นรูปต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน 2)ควรจัดชั้นเรียน เพื่อสร้างเสริมความรู้ทุกด้าน โดยจัดอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมหรือหนังสืออ่านประกอบที่น่าสนใจ ไว้ตามมุมห้อง เพื่อนักเรียนจะได้ค้นคว้าทำกิจกรรม ควรติดอุปกรณ์รูปภาพและผลงานไว้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ 3)ควรจัดชั้นเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม 4)ควรจัดชั้นเรียนเพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีงาม ชั้นเรียนจะน่าอยู่ก็ตรงที่ นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาด 5)ควรจัดชั้นเรียนเพื่อสร้างเสริมประชาธิปไตย 6)ควรจัดชั้นเรียน ให้เอื้อต่อหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับปัจจุบัน เน้นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และใช้กระบวนการสอนต่าง ๆ ซึ่ง ดำริ จิมสันเทียะ (2546: 34-36) ได้กล่าวว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำเป็นต้องมีบุคลากร เครื่องมือ และแผนปฏิบัติการที่มี ประสิทธิภาพเพียงพอที่จะส่งเสริมสนับสนุน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

ชาติชาย พัทธษรณาคม (2544: 236-243) จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้

จากการกระทำกิจกรรม ทั้งนี้เพราะระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้รับผล คือ เกิดการพัฒนาตนเอง ทางความคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีการหาความรู้ (Learn how to Learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้ ดังนั้นในการสอนจึงต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรม ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ มีหลักการสำคัญดังต่อไปนี้ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนาของหลักสูตร จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม และจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

สำหรับข้อมูลพื้นฐานของครู ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535: 68-70) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานว่า อายุ วัยต่าง ๆ มีผลต่อการทำงาน คนอายุน้อยไม่เหมาะสมกับการทำงานที่จำเจ สำหรับประสบการณ์ การเคยเรียนรู้และปฏิบัติงานมาก่อนย่อมมีความชำนาญ และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ทิพสุดา ลีลาศิริคุณ (2545: 23-25) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน อายุมากขึ้น ย่อมหมายถึงประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น ตลอดจนวุฒิภาวะในการคิด การตัดสินใจก็เปลี่ยนแปลงไปตามอายุวุฒิการศึกษา จัดเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงกว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบความคิดในการวิจัยการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยเลือกจากแนวความคิดของ สมจิต สวชนไพบูลย์ 5 ด้าน คือ 1) การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ 3) การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ 4) การสร้างวินัยในชั้นเรียน 5) การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จากองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านมีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรม ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรต้น ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีอายุต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน
3. ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1 มีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี

1.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

เขต 1

1.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

1.3 การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน

2.1 หลักการ แนวคิด การจัดการชั้นเรียน

2.2 ความหมายของการจัดการชั้นเรียน

2.3 ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

2.4 องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน

2.5 การจัดการชั้นเรียน ตามตัวแปร 5 ด้าน

2.5.1 การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

2.5.2 การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ

2.5.3 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

2.5.4 การสร้างวินัยในชั้นเรียน

2.5.5 การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 ข้อมูลพื้นฐานของครู

2.6.1 อายุ

2.6.2 วุฒิการศึกษา

2.6.3 ประสบการณ์ในการสอน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี

1.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

เขต 1

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียน ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รู้จักแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และควรเน้นการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบัน โดยเน้นการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยเป็นสื่อในการถ่ายทอดการเรียนรู้ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายให้ทุกคนในสังคมได้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ อารมณ์ สังคม และสุขภาพอนามัย ให้รู้จักตนเอง ครอบครัว มีความภูมิใจในชุมชนและท้องถิ่น (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2538: 23) โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบุรีเองก็ยังคงยึดแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในทุกด้านพร้อม ๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง สังคม และชุมชนได้เป็นอย่างดี เน้นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม ทั้งตัวผู้เรียนเอง ผู้ปกครอง สังคมและชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนรู้สิ่งที่มีคุณค่าในชุมชนของตนเอง รู้จักนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างก็ให้ความร่วมมือด้วยดี แต่ถึงกระนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ก็ยังคงมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่พอสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการเตรียมสื่อการเรียนการสอน ซึ่งในบางครั้งสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนได้จัดทำขึ้นอาจไม่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กับเนื้อหาของรายวิชานั้น ๆ หรือไม่เหมาะสมกับจุดประสงค์ของบทเรียน เนื่องจากผู้เรียนยังไม่มีความเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนหรือรายวิชานั้น ๆ ดีพอ

2. การสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเรียนรู้จากกระบวนการทำงานกลุ่ม หรือจากการปฏิบัติจริง ซึ่งบางครั้งวุฒิภาวะของผู้เรียนอาจจะยังไม่สามารถจำนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ หรือหลอมรวมให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ได้ รวมถึงปัญหาด้านความแตกต่างของผู้เรียน ทั้งในด้านสติปัญญา ความรับผิดชอบ ซึ่งอาจมีผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้สร้างความรู้ให้กับผู้เรียนได้เท่าเทียมกัน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

3. ด้านการวัดผลประเมินผล การจัดการเรียนการสอนอาจต้องใช้วิธีการวัดผลประเมินผลในหลายวิธีประกอบกัน และในแต่ละรายวิชาก็อาจจะต้องใช้กระบวนการวัดผลประเมินผลที่แตกต่างกันไป ซึ่งอาจสร้างปัญหาด้านความแตกต่างและความไม่มีมาตรฐานของการวัดผลประเมินผล ทำให้การวัดผลประเมินผลอาจไม่มีความชัดเจนหรือขาดประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในมาตรา 4 ให้ความหมายของโรงเรียนเอกชนว่า หมายถึง “สถานศึกษาหรือสถานที่บุคคลจัดการศึกษาให้การศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัดรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป” โดยในมาตรา 15 แบ่งลักษณะของโรงเรียนเอกชนเป็น 3 ลักษณะ คือ

(1) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน

(2) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกโรงเรียน

(3) โรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญาหรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษหรือโรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคลผู้ยากไร้ หรือผู้ที่เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์
โรงเรียนแต่ละลักษณะจะแบ่งออกเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามรัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ทั้งนี้ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนดประเภท ระดับโรงเรียน เอกชน ฉบับ พ.ศ.2525 โรงเรียนตามมาตรา 15(1) จัดการศึกษาประเภทสามัญศึกษาได้ในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่วนประเภทอาชีวศึกษาได้ในระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามมาตรา 15(2) ได้แก่ โรงเรียนที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาจากที่กำหนดในข้อ 1 เป็นการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน กับโรงเรียนที่จัดเป็นประเภทเฉพาะกาล ประเภทสอนศาสนา ประเภททอวิชา ประเภทศิลปศึกษาและประเภทอาชีวศึกษา ส่วนโรงเรียนตามมาตรา 15(3) หมายถึง โรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ (ศรีราชา เจริญพานิช; และคนอื่น ๆ. 2548: 11)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 รับผิดชอบการจัดการศึกษาตามเขตการปกครอง 4 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอบ้านแหลม อำเภอเขาย้อย และอำเภอหนองหญ้าปล้อง มีพื้นที่รวมกันประมาณ 2,029.233 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. 2548: 6)

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภopakทอ จังหวัดราชบุรี อำเภออัมพวา

อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบ้านลาด อำเภอท่ายาง และอำเภอแก่งกระจาน
จังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ทะเลฝั่งด้านอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศสหภาพพม่า

โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีทั้งหมด 15 โรงเรียน แยกจัดการศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทสามัญศึกษา มีทั้งหมด 11 โรงเรียน แยกตามการจัดการศึกษาดังนี้

ระดับก่อนประถมศึกษา	จำนวน 6 โรงเรียน
ระดับก่อนประถมศึกษา – ประถมศึกษา	จำนวน 1 โรงเรียน
ระดับประถมศึกษา	จำนวน 1 โรงเรียน

ระดับประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	1	โรงเรียน
ระดับก่อนประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	1	โรงเรียน
ระดับก่อนประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	1	โรงเรียน

2. ประเภทอาชีวศึกษา มีจำนวน 1 โรงเรียน

3. ประเภทการกุศลและสอนศาสนาอิสลาม มีทั้งหมด 3 โรงเรียน แยกตามการจัดการศึกษาดังนี้

ระดับก่อนประถมศึกษา	จำนวน	1	โรงเรียน
ระดับก่อนประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	1	โรงเรียน
ระดับก่อนประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	1	โรงเรียน

1.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ คุณภาพ เสมอภาค ชุมชนร่วมพัฒนา

พันธกิจ (Mission)

1. จัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กทุกคน และเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานทุกคน
2. ส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อมุ่งไปสู่มาตรฐานสถานศึกษา
3. ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผลให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าสู่ระบบปฏิบัติการเรียนรู้ ปฏิรูปราชการ
5. ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี แหล่งการเรียนรู้ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมพัฒนาของชุมชน
6. ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาการบริหารจัดการ หลักสูตร การเรียนการสอน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าสู่มาตรฐาน

เป้าประสงค์ (Goals)

1. เด็กทุกคนมีโอกาสได้รับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. มีการระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากทุกส่วนมาร่วมกันจัดการศึกษา
3. เด็กได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้บนพื้นฐานของวัฒนธรรม และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมโลกอย่างเป็นสุข
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

5. มีระบบการบริหารจัดการศึกษาที่กระจายอำนาจให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มีความโปร่งใส ชัดเจน ตรวจสอบได้

การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

1. เพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพให้ทุกระดับมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีมาตรฐาน การบริหารจัดการภาครัฐ

- เร่งรัดการจัดการด้านงบประมาณเข้าสู่ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน
- พัฒนาและส่งเสริมระบบการติดตามและประเมินผลภาครัฐ
- ส่งเสริมประสิทธิภาพระบบการติดตามและประเมินผลของ สพท. และส่งเสริม

สร้างความเข้าใจแก่หน่วยงานทุกระดับให้ดำเนินงานตามระดับ

- ส่งเสริมประสิทธิภาพระบบการบริหารงานบุคคล
- ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร
- ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหาร
- ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ในองค์กรคณะบุคคลในการบริหารและ

การจัดการ

2. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเชื่อมโยงเครือข่ายเทคโนโลยีและการสื่อสารได้ ทุกระดับ

- เร่งรัดการหลอมรวมระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ
- กำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญและเก็บข้อมูลสารสนเทศให้ครอบคลุมด้านโอกาส

คุณภาพ และประสิทธิภาพเข้าฐานข้อมูล

- พัฒนาสารสนเทศและรายงานข้อมูลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (พัฒนาโปรแกรมและ รายงานผลจัดเก็บตรวจสอบ

3. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเชื่อมโยงเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร ได้ทุกระดับ

- พัฒนาเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานใน สพท. ทุกระดับให้มีความพร้อม
- การประสานสัมพันธ์หน่วยงานและบุคคลเครือข่ายเพื่อการสนับสนุน

1.3 การจัดการศึกษาของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดชีวิต และเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของสังคม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544: 1) เห็นว่า ปัจจุบันสังคมได้ก้าวเข้าสู่ ยุคโลกาภิวัตน์ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยี เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การได้รับข้อมูลข่าวสารตลอดจนวัฒนธรรมต่างชาติต่างก็มีผลต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในสังคม แต่ประเทศไทยในปัจจุบันตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยม บริโภคนิยม และ คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม สภาการศึกษาจึงกล่าวทำให้ประเทศขาดความพร้อม

ขาดภูมิคุ้มกัน ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก สังคมตกอยู่ในสภาวะที่ต้องพึ่งพิงเทคโนโลยีและก้าวไม่ทันโลก เกิดวิกฤตการณ์ และมีปัญหาหนี้สาธารณะ ภาครัฐไม่สามารถระดมทรัพยากรในการบริการด้านสังคมได้อย่างทั่วถึง จำเป็นต้องอาศัยการจัดการบริการของเอกชนด้วย การพัฒนาประเทศต้องเร่งรัดการแก้ไขปัญหาตั้งแต่รากฐานของสังคมหรือคนไทยให้มีคุณภาพ สามารถพึ่งพาตนเองได้ควบคู่กับการสร้างสมดุลให้เกิดขึ้นทุกด้าน เพื่อให้เกิดสังคมที่เข้มแข็งมีดุลยภาพ โดยอาศัยการระดมทรัพยากรทั้งทางภาครัฐและเอกชน ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพของคน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะควรจะนำหน้าการพัฒนาประเทศในมิติอื่น

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการศึกษาของเอกชนมาเป็นระยะเวลานานก่อนการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของรัฐ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2541: 3) ระบุว่า เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ.2199-2231 และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ.2349-2411 เป็นการเผยแพร่ศาสนาควบคู่กับการให้การศึกษาโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในระยะแรกและยังคงดำเนินกิจการอยู่จนทุกวันนี้ ได้แก่ โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ.2408 โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัย พ.ศ.2413 โรงเรียนอัสสัมชัญ พ.ศ.2420 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย พ.ศ.2431 และโรงเรียนราชินี พ.ศ.2446 เป็นต้น สำหรับในปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาเอกชนทุกระดับการศึกษา ทั้งนี้ การจัดการศึกษาเอกชนจะเป็นการจัดการศึกษาโดยบุคคลหรือคณะบุคคลอันมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์อันจำกัดสำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่ม เมื่อศึกษาประวัติความเป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า การจัดการศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้สำหรับปกครองประเทศ ได้ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นอย่างยิ่ง โดยกำหนดบทบัญญัติในมาตรา 43 มาตรา 45 และมาตรา 81 ไว้ว่า

มาตรา 43 “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน...”

มาตรา 45 “ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย ให้

สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน”

มาตรา 81 “รัฐต้องจัดการศึกษาและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ”

จากการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการศึกษาของเอกชนตามกฎหมายดังกล่าว ต้องมีการดำเนินการบริหารการจัดการ ดังนี้ มาตรา 43 จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มาตรา 45 การบริหารการจัดการตามนโยบายและแผนจัดการศึกษาของรัฐ แต่ผลการจัดการศึกษาเอกชนที่ผ่านมา พบว่า ในปีการศึกษา 2541 มีนักเรียนลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 24.17 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 13.29 และระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 6 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดตามลำดับ ระดับการศึกษาที่มีสัดส่วนจำนวนนักเรียนสูงสุด คือ ระดับก่อนประถมศึกษา เนื่องจากเป็นระดับการศึกษาที่รัฐบาลยังให้บริการไม่เพียงพอ

ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับนี้มากขึ้น โดยให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและวิชาการ อย่างไรก็ดี เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พบว่า จังหวัดเพชรบุรียังมีการลงทุนการศึกษาของภาคเอกชนเป็นสัดส่วนที่ต่ำ

จังหวัดเพชรบุรี มีสถานศึกษาในระบบโรงเรียนทั้งหมด 305 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.57 ของโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชนทั้งหมด 17 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนอนุบาลแสงมิตร
2. โรงเรียนอนุบาลวุฒิสาร
3. โรงเรียนอนุบาลเปรมฤดี
4. โรงเรียนอนุบาลศศิมา
5. โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ใหญ่พัฒนา
6. โรงเรียนอนุบาลบันไดอิฐ
7. โรงเรียนอนุบาลเทพศึกษา
8. โรงเรียนอนุบาลศึกษาปัญญา
9. โรงเรียนอรุณประดิษฐ์
10. โรงเรียนราษฎร์วิทยา

11. โรงเรียนปริยัติรังสรรค์
12. โรงเรียนสุวรรณรังสฤษฎ์วิทยาลัย
13. โรงเรียนศึกษาปัญญา
14. โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี
15. โรงเรียนแก่นจันทร์วิทยา
16. โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
17. โรงเรียนพาณิชย์เพชรบุรี

ในจำนวน 17 โรงเรียนนี้ มีโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับก่อนประถมศึกษาระดับเดียว จำนวน 7 แห่ง เปิดสอนก่อนประถมศึกษา-ระดับประถมศึกษา จำนวน 7 แห่ง เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา-ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 5 แห่ง และเปิดสอนระดับ ปวช. ปวส. จำนวน 2 แห่ง สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา มีดังนี้

1. โรงเรียนอรุณประดิษฐ์
2. โรงเรียนราษฎร์วิทยา
3. โรงเรียนปริยัติรังสรรค์
4. โรงเรียนสุวรรณรังสฤษฎ์วิทยาลัย
5. โรงเรียนศึกษาปัญญา
6. โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี
7. โรงเรียนแก่นจันทร์วิทยา

การประกาศให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ผลของการประกาศใช้กฎหมายการศึกษาแห่งชาติจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเป็นอย่างมาก กลุ่มโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษา และเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ และความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นการพัฒนาระบบการศึกษาไทย เพื่อการพัฒนาคุณภาพของคนไทยและยกระดับการศึกษาของคนไทยให้สูงขึ้น กลุ่มโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี ต้องการพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับและก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งในเรื่องความมุ่งหมายและหลักการ อุดมการณ์ การบริหารและจัดการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

กลุ่มโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อที่ 3 คือ การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สททช.เขตพระนครศรี. 2542: 5) โดยกำหนดให้โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาทุกโรงเรียนในจังหวัดเพชรบุรี จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามสถานการณ์จริงโดยแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สามารถผลิตคนที่มีคุณภาพ และเป็นการศึกษาที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

ไปในยุคโลกาภิวัตน์ และถือว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เป็นนโยบายสำคัญ เพราะมีสถานภาพเป็นกฎหมาย อาจสรุปได้ว่าการปฏิรูปในสาระสำคัญ ๆ รวม 8 ประการด้วยกันคือ ด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ด้านระบบบริหารและสนับสนุนทางการศึกษา ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน

2.1 หลักการ แนวคิด การจัดการชั้นเรียน

แนวคิดการจัดการชั้นเรียนตามรูปแบบจิตวิทยาตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อครูเข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมเด็ก เข้าใจว่าอะไรเป็นแรงจูงใจ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเช่นนั้น เข้าใจถึงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และความตั้งใจ (อุทุมพร พรายอินทร์. 2542: 31-35)

ยูทรีนา แซเตียว (2547: 245-246) มีแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ว่า เป็นการจัดการเพื่อนำความรู้มาใช้พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร โดยมีกระบวนการในการสรรหาความรู้เพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันไปยังบุคลากรเป้าหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสม

รวีวรรณ ชินตระกูล (2540: 101) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง แสงสว่าง มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน ครู และทุกคนในโรงเรียนอย่างมาก

เทียน ทองแก้ว (2538: 74-81) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ย่อมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองตามสภาพแวดล้อมไปในแนวทางที่ดี ในทางการศึกษาหรือการเรียนการสอนจึงได้เน้นให้มีการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้โดยรอบตัวผู้เรียน โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

หรรษา นิลวิเชียร (2535: 33) เชื่อว่า เจตคติที่ดีต่อกันระหว่างครูและนักเรียนเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอน สนับสนุนให้ครูมีความสัมพันธ์กับนักเรียนด้วยความจริงใจ ครูตระหนักและยอมรับถึงความรู้สึกของตนเอง และยินดีที่จะแสดงความรู้สึกนั้นต่อชั้นเรียน นอกจากนี้แล้ว ครูก็ควรตระหนักต่อความรู้สึกของเด็กด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

แนวคิดด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนอีกแนวคิดหนึ่งคือ แนวคิดของ Glasser (หรรษา นิลวิเชียร. 2535: 30; อ้างอิงจาก Glasser. 1965) ได้เสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมในชั้นเรียนด้วยความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งต้องอาศัยความจำเป็นพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาสองประการคือ ความรักและความรู้สึกมีค่า หมายถึง ครูจะต้องช่วยขจัดปัญหาทาง

อารมณ์ของเด็กที่มีปัญหาด้านการปกครอง อันจะส่งผลต่อความประพฤติของเด็กคือทำให้เด็กมีความรับผิดชอบ และได้รับการศึกษาดีขึ้น

การวางแผนการจัดการระบบการจัดการชั้นเรียน ควรเริ่มจากการมีจุดประสงค์ที่แน่นอนและชัดเจน หลักการสำคัญพื้นฐานของการจัดการชั้นเรียน มีดังต่อไปนี้ (ชาติชาย พัทธษรนาคม.

2544: 236-243)

1. ครูควรมีระบบการจัดการที่ได้ผล
2. กฎของห้องควรสอดคล้องกับเป้าหมายของโปรแกรม
3. เป้าหมายของวินัยก็คือ การที่เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
4. การจัดการชั้นเรียนคือ การจัดการเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก เพื่อให้มีการเรียน

การสอน

5. ครูจะต้องรับผิดชอบที่จะพัฒนาและคงสภาพระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ปราณี สารจิตต์ (2537: 2) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการจัดการชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพสูง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 239-240) ได้เสนอหลักการการจัดชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดชั้นเรียนควรให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ชั้นเรียนควรเป็นห้องใหญ่หรือกว้าง เพื่อสะดวกในการโยกย้ายโต๊ะเก้าอี้ จัดรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน
2. ควรจัดชั้นเรียนเพื่อเสริมสร้างความรู้ทุกด้าน โดยจัดอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมหรือหนังสืออ่านประกอบที่น่าสนใจไว้ตามมุมห้อง เพื่อนักเรียนจะได้ค้นคว้าทำกิจกรรม ควรติดอุปกรณ์รูปภาพ และผลงานไว้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้
3. ควรจัดชั้นเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

4. ควรจัดชั้นเรียนเพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีงาม ชั้นเรียนจะน่าอยู่ก็ตรงที่นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาด

5. ควรจัดชั้นเรียนเพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย โดยครูอาจจัดดังนี้

5.1 จัดให้นักเรียนเข้ากลุ่มทำงาน โดยให้มีการหมุนเวียนกลุ่มกันไป เพื่อให้ได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น

5.2 จัดที่นั่งของนักเรียนให้สลับที่กันเสมอ เพื่อให้ทุกคนได้มีสิทธิที่จะนั่งในจุดต่าง ๆ ของห้องเรียน

6. ควรจัดชั้นเรียนให้เอื้อต่อหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉะนั้น ปัจจุบันเน้นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และใช้กระบวนการสอนต่าง ๆ

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544: 128-129) ได้สรุปหลักการจัดชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. ชั้นเรียนควรมีสถานที่กว้าง สบายตา มีอากาศถ่ายเทได้ดี แสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน อากาศไม่เป็นพิษ ไม่ร้อนจนเกินไป และมีขนาดกว้างขวางอย่างเพียงพอ

2. สะอาดถูกสุขลักษณะ เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าอยู่ มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม คล้ายคลึงกับชีวิตในบ้าน ในครอบครัวของนักเรียน

3. สิ่งที่อยู่ในชั้นเรียนไม่ว่าจะเป็นโต๊ะ เก้าอี้ มุมหนังสือ ป้ายนิเทศ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ สามารถเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ได้ สามารถจัดหรือดัดแปลงชั้นเรียนให้มีลักษณะเอื้ออำนวยต่อการสอนและกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้

4. นักเรียนเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีความสุข มีอิสระเสรีภาพในเรื่องของการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็มีวินัยในการดูแลตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนกับครู นักเรียนกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี ที่ส่งเสริมบรรยากาศและมีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง

5. จัดมุมหนังสือ มุมประสบการณ์ สื่อการสอนบางประเภทให้เพียงพอและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

6. ชั้นเรียนที่ดีไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียนสี่เหลี่ยมที่กำหนดให้เท่านั้น แต่ยังมีชั้นเรียนแบบเปิด แบบธรรมชาติ เป็นการศึกษานอกชั้นเรียนที่นักเรียนมีความต้องการและสนใจเช่นเดียวกัน

7. การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ ต้องกระทำอยู่เสมอตามเหตุการณ์ ขาวคราวความเคลื่อนไหว สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ช่วงปิดเรียน

8. การมีการจัดเตรียมชั้นเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เพื่อพัฒนาทักษะสำคัญ ๆ บางประการ

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ครูต้องจัดกิจกรรมทุกอย่างที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ และนักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สำหรับบทเรียน (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2548: 436) ตลอดจนการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียน และการที่นักเรียนจะต้องอยู่ที่โรงเรียนกับครูเป็นระยะเวลาในแต่ละวันหลาย ชั่วโมง และสถานที่ส่วนใหญ่ก็คือชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียนให้เอื้ออำนวยต่อแนวคิดของหลักสูตร และพัฒนาการของเด็ก จึงเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อคุณภาพของการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544: 159) ได้เสนอแนวคิดที่สำคัญในการจัดการชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีของห้องเรียน มีผลต่อพัฒนาการ ลักษณะนิสัย เจตคติที่ดีของนักเรียนเป็นอย่างมาก

2. ห้องเรียนควรมีลักษณะยืดหยุ่น ปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสถานการณ์ในการจัดการเรียนการสอนได้เสมอ

3. ชั้นเรียนควรเปิดในเรื่องของเสรีภาพ ความเป็นอิสระของการเรียนรู้ การอยู่ร่วมกัน และความเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท

4. การจัดสื่อการสอน โสตทัศนูปกรณ์ และหนังสือบางประเภทมีความจำเป็นต่อการเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นอันมาก

จากหลักการแนวคิดดังกล่าว การจัดการชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล สร้างกฎระเบียบ ข้อตกลงในชั้นเรียน การจัดการพฤติกรรมของนักเรียน การแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ในชั้นเรียน การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี ห้องเรียนมีลักษณะยืดหยุ่น เป็นแหล่งวิชาการ

มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ส่งเสริมชีวิตแบบประชาธิปไตย ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเอกสารประจำชั้น

2.2 ความหมายของการจัดการชั้นเรียน

ซิคเคแดนซ์ (हरषा निलुषीर. 2535: 26; อ้างอิงจาก Schickedanz. 1983: 112) กล่าวว่า ีว่า การจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง ภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่ครูจะต้องทำ เช่น การจัดวางวัสดุอุปกรณ์ การวางแผนการใช้เวลาหรือการจัดตารางสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นสมมติฐานของครูเกี่ยวกับวิธีการเรียนของนักเรียนและบทบาทของครู นอกจากนี้ การจัดการชั้นเรียนยังรวมถึง การจัดพฤติกรรมของเด็กให้เขาได้รับพลังงานไปในการเรียนรู้ แทนการไปทำกิจกรรมที่ไม่มีประโยชน์ ในทางปฏิบัติแล้ว เป้าหมายการจัดการชั้นเรียนไม่ใช่เพียงแต่การควบคุมพฤติกรรมเฉพาะอย่างเท่านั้น แต่เป็นการจัดเตรียมและดำรงสภาพห้องเรียนที่นักเรียนให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

การจัดการชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการในด้านการจัดเตรียมสภาพห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ และกิจกรรม รวมทั้งวิธีการในการจัดการพฤติกรรมของเด็ก เพื่อรักษาบรรยากาศในชั้นเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เด็กเกิดความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ (ปราณี สารจิตต์. 2537: 3-10)

สุรงค์ โคว์ตระกูล (2548: 436) กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การสร้างและการรักษาสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

อรจริย ฒ ตะกั่วทุ่ง (2545: 130-139) ได้ให้ความหมายของการสร้างวินัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

กฎระเบียบ หมายถึง มาตรฐานของพฤติกรรมทั่ว ๆ ไป หรือความคาดหวังที่นักเรียนต้องปฏิบัติในชั้นเรียน กฎระเบียบจะเป็นตัวควบคุมความประพฤติ และพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน จะทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันปราศจากความขัดแย้ง

กฎระเบียบเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าต้องการให้เกิดการเรียนการสอน กฎระเบียบต้องมีความเป็นรูปธรรม ยุติธรรม และสมเหตุสมผล กฎระเบียบต้องสามารถสนองวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. สิทธิในการสอนของครูต้องได้รับการคุ้มครอง
2. สิทธิในการเรียนต้องได้รับการคุ้มครอง
3. ความปลอดภัยด้านจิตใจและร่างกายของนักเรียนต้องได้รับการคุ้มครอง
4. ทรัพย์สินต่าง ๆ ต้องได้รับการคุ้มครอง

ครูต้องพิจารณาความจำเป็นที่ต้องมีกฎระเบียบในชั้นเรียน พร้อมเลือกกฎระเบียบที่เหมาะสมกับนักเรียนของตน เช่น

1. นักเรียนต้องทำตามคำแนะนำของครูผู้สอน
2. นักเรียนต้องเคารพกฎระเบียบของโรงเรียน
3. นักเรียนต้องแสดงความสุภาพต่อทุกคน

การยอมรับนับถือจากนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการบริหารจัดการห้องเรียน การยอมรับนับถือไม่สามารถสร้างขึ้นได้โดยอัตโนมัติ แต่ครูจะได้รับการยอมรับนับถือจากการกระทำของตนเอง ครูต้องมีความอดทนให้การยอมรับนับถือเกิดขึ้น ถ้าหากครูมีความยุติธรรม ปฏิบัติกับนักเรียนอย่างคงเส้นคงวา นักเรียนย่อมมีความนับถือ และจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างไม่มีอคติหรือข้อขัดแย้งใด ๆ

แนวทางการเลือกกฎระเบียบสำหรับห้องเรียน

1. กฎระเบียบสำหรับห้องเรียนต้องสอดคล้องกับธรรมเนียมหรือกฎระเบียบของโรงเรียน
2. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบในระดับที่ไม่ทำให้ครูอึดอัดและต้องเหมาะสมกับวัยและความคิดของนักเรียน
3. ระบุพฤติกรรมที่เหมาะสมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นกฎระเบียบของห้องเรียน โดยใช้สำนวนภาษาเชิงบวก
4. เน้นเฉพาะพฤติกรรมที่สำคัญเท่านั้น
5. จำนวนกฎระเบียบไม่มากเกินไป ประมาณ 3-6 ข้อ
6. เขียนข้อความกฎระเบียบด้วยคำง่าย ๆ และสั้นกะทัดรัด
7. กฎระเบียบควรระบุบอกพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้
8. ระบุรางวัลที่นักเรียนจะได้รับจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และระบุวิธีลงโทษ ถ้านักเรียนฝ่าฝืนกฎระเบียบ เมื่อทุกคนรับทราบกฎระเบียบของชั้นเรียนแล้ว ครูจำเป็นต้องสอนกฎระเบียบเหล่านั้นในช่วงแรกของกระบวนการเรียนการสอน เสมือนเป็นเนื้อหาวิชาหนึ่ง กฎระเบียบต้องประกอบด้วย การอธิบายกฎระเบียบ การซักซ้อม การให้ข้อมูลกลับ และการสอนซ้ำ นักเรียนจำเป็นต้องทราบเหตุผลของกฎระเบียบแต่ละข้อ และนักเรียนต้องทราบว่าพวกเขาถูกคาดหวังอะไรจากกฎระเบียบแต่ละข้อ

การสร้างวินัยในชั้นเรียน หมายถึง หลักการควบคุมชั้น โดยถือเอาความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน การที่ให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ อันเกิดจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ โดยที่มองเห็นว่ามีคุณค่าและการปฏิบัติดังกล่าวจะทำให้เกิดความเรียบร้อย และความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคน

2.3 ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

โรงเรียนและชั้นเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมที่คนเราประดิษฐ์ขึ้นเพื่อการเรียนการสอน ครูจำนวนไม่น้อยพยายามหาวิธีการต่าง ๆ มาจัดสภาพที่น่าเบื่อหน่าย เช่น จัดวิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจกันเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 75-80) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน ดังนี้

1. ชั้นเรียนคือมิติทางกายภาพที่เกิดจากการจัดการชั้นเรียนเชิงบวก มิติกายภาพเป็นปัจจัยแรกและประการสำคัญที่สุด กล่าวคือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพของชั้นเรียนที่ครูและ

นักเรียนจะต้องใช้ เป็นการแทรกแซงเชิงป้องกัน (Preventive Intervention) ที่จะต้องปฏิบัติก่อนเริ่มงาน มีสิ่งที่ครูอาจเปลี่ยนแปลงได้ในวงจำกัด เช่น ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงขนาดของตึก ขนาดของห้องเรียน จำนวนนักเรียน หรือกลุ่มสังคม ตลอดจนรายได้ของครอบครัวของนักเรียน เป็นต้น

2. สิ่งที่มีมองเห็นและจับต้องได้ เช่น เครื่องตกแต่งห้องและของใช้ต่าง ๆ ควรมีแสงสว่างเพียงพอที่จะไม่ทำให้เมื่อยตา ห้องไม่ควรร้อนมากและเย็นมาก ตลอดจนระดับความดังของเสียง รวมทั้งความปลอดภัย สิ่งที่สำคัญคือทั้งนักเรียนและตัวครูจะต้องมองเห็นและได้ยินเสียงของกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียนแบบใด จะต้องจัดสภาพให้มองเห็นได้รอบห้องเรียน

3. การเคลื่อนไหว กล่าวคือ พื้นที่ต้องให้ความเคลื่อนไหวได้สะดวก เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาด้านพฤติกรรมได้ นักเรียนทุกวัยล้วนต้องการมี “สัญลักษณ์ตัวตน” (Symbolic Identification) ในชั้นเรียน คือ ต้องการให้มีสิ่งที่แสดงว่าตนเองมีส่วนร่วมลงทุน หรือมีส่วนเป็นเจ้าของชั้นเรียน ครูสามารถส่งเสริมการจัดตัวบ่งชี้แสดงตัวตน (Identification) ด้วยการให้นักเรียนทำงานในห้องเรียนหรือบริเวณใกล้ห้องเรียน ด้วยความสนใจงานของนักเรียน

จากการศึกษาความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน ผู้วิจัยพบว่า วิธีการจัดการห้องเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งของครูและของนักเรียน ชั้นเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการชั้นเรียน คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งที่มีมองเห็นจับต้องได้ และการเคลื่อนไหว กล่าวคือ พื้นที่ต้องให้ความเคลื่อนไหวได้สะดวก เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาด้านพฤติกรรม

2.4 องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน

บูล และ โจนารัน โซลิตี (Bull; & Solity. 1987: 15-33) กล่าวว่า องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. องค์ประกอบทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนของนักเรียนและครู ส่วนใหญ่คือสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ชั้นเรียนนั่นเอง ลักษณะการจัดออกแบบก็จะแตกต่างกันไป แต่ในกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละกิจกรรมก็ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน หลักการทั่ว ๆ ไปคือจะกำหนดพอให้เป็นแนวที่จะใช้กับการเรียนการสอนได้ทุกโอกาส เนื่องจากสภาพแวดล้อมสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ทั้งโดยตรงและโดยผลกระทบที่สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนอื่น ๆ ที่ทำงานในบริเวณนั้นด้วย

2. องค์ประกอบทางสังคม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากที่ครูและนักเรียนได้อยู่รวมในบริเวณแวดล้อมเดียวกันในรูปหนึ่งรูปใด อาจก่อให้เกิดส่วนประกอบทางสังคมที่มีความแตกต่างกันในบางลักษณะได้ เช่น ครูอาจจะทำงานร่วมกับนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ กัน (กลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็ก กลุ่มความสามารถ หรือจำแนกความสามารถ ความถนัด) และทำงานร่วมกับเด็กเป็นรายบุคคลภายในกลุ่มใหญ่ในหลายโอกาส ทำให้เกิดประสบการณ์ต่าง ๆ กันในสถานการณ์นั้น ๆ สภาพทางพลวัตรหรือการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งของกลุ่มการสอนดังกล่าวก็ต้องแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มด้วย เป้าหมายหลักประการหนึ่งก็คือ ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียน

3. องค์ประกอบด้านการศึกษ หมายถึง เนื้อหาในหลักสูตรของโรงเรียนและผลการตัดสินใจที่ครูเลือกความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมสำหรับนักเรียนมาสอนในระดับอายุ และขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดการเรียนการสอน การให้นักเรียน การจัดระบบการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน เหล่านี้คือลักษณะสำคัญขององค์ประกอบด้านการศึกษา

สมจิต สวชนไพบูลย์ (2534: 14-21) ได้นำเสนอแนวคิดของการจัดการชั้นเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาการสอนได้เป็นอย่างดี เพราะการจัดการชั้นเรียนเป็นการสร้างสรรค์สภาพที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งจำแนกการจัดการชั้นเรียนเป็น 8 ด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง บริเวณสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน บรรยากาศโดยรอบสะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสภาพที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน ทำให้นักเรียนสบายใจ มีความสุข ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการจัดรูปแบบทางโครงสร้าง สิ่งของวัตถุ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ กระตุ้นให้เกิดขบวนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การเลือกสิ่งที่สนใจ การแก้ปัญหา และการค้นพบ

2. การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี โดยผู้สอนได้จัดเตรียมการวางแผน การสอนอย่างมีระบบ โดยผู้สอนมีกิจกรรม 5 ประการ คือ การเตรียมการสอน การประเมินผู้เรียน การวางแผนการสอน การสอน และการประเมินผล

3. บุคลิกภาพของผู้เรียน หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล อันได้แก่ ลักษณะท่าที การแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก และพฤติกรรมต่าง ๆ กล่าวคือบุคลิกภาพขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ได้แก่ 1) ตัวกำหนดทางสรีระ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดพันธุกรรมมาแต่กำเนิด 2) ตัวกำหนดทางด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม 3) ตัวกำหนดบทบาท 4) ตัวกำหนดทางด้านสถานการณ์หรือสภาวะแวดล้อม 5) การยอมรับของกลุ่ม

4. การสร้างวินัยในชั้นเรียน หมายถึง หลักการควบคุมชั้น โดยถือเอาความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน การที่ให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ อันเกิดจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ โดยที่มองเห็นว่ามีคุณค่า และการปฏิบัติดังกล่าวจะทำให้เกิดความเรียบร้อยและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคน

5. การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง ลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนองที่สังเกตเห็นได้ หรือความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย เชาวน์ปัญญา ความสนใจ ยุทธวิธีในการเรียน พื้นฐานความรู้เดิม ทักษะในการรับรู้ รูปแบบการเรียนรู้ ความสามารถในการจำ แรงจูงใจ ทศนคติ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งส่งผลให้แต่ละคนมีรายละเอียดที่แตกต่างกันในหลายด้าน เช่น ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านความคิด ด้านสติปัญญา ความแตกต่างดังกล่าวทำให้มีศักยภาพไม่เท่าเทียมกัน

6. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) คือสภาพการณ์การเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ผู้เรียนจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเหมือนกัน นอกจากนั้นผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งมีครูผู้สอนอยู่ในฐานะผู้นำ (Leadership) ทั้งนี้ นักจิตวิทยาเชื่อว่า กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีย่อมทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างประสบความสำเร็จมากกว่ากลุ่มที่ขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

7. เทคนิคและกระบวนการคิด เป็นการเน้นกระบวนการคิด ค้นคว้าหาข้อเท็จจริง และการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการปลูกฝังพฤติกรรมความคิดค้นคว้าหาความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

8. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เป็นการใช้สื่อการเรียนการสอนแบบการเน้นบทบาทของนักเรียน และแบบเน้นบทบาทของครู ซึ่งเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง และนักเรียนเป็นผู้คิดตามรูปแบบของนักเรียนแบบกระบวนการกลุ่มฝึกการคิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ คิดออกแบบ และคิดตัดสินใจ

การจัดการชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการในด้านการจัดเตรียมสภาพห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ และกิจกรรม รวมทั้งวิธีการสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียน เพื่อรักษาสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น นักเรียนเกิดความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ สมจิต สวชนไพบูลย์ 8 ด้าน โดยเลือกมาเพียง 5 ด้าน คือ 1)การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2)การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ 3)การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ 4)การสร้างวินัยในชั้นเรียน 5)การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นตัวแปรตาม

รูปแบบการจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญยิ่งกว่าระเบียบวินัยหรือการบังคับนักเรียนให้ประพฤติตัวให้ดีเป็นอันมาก การจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญว่า ครูคือผู้นำ ครูสร้างสถานการณ์ขึ้นทำให้เหตุการณ์ดำเนินไป ช่วยคุ้มครองให้นักเรียนปลอดภัย สิ่งที่สำคัญคือ การจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเป็นเรื่องสร้างสรรค์ นักเรียนได้เรียนและครูได้สอน ถ้าจัดรูปแบบที่เลวที่สุด ก็จะมีการจัดการชั้นเรียนในทางลบ และทำให้ครูเป็นศัตรูกับนักเรียน ดังนั้นรูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่มีการจัดการแบบเอื้อสังคม การเรียนรู้พฤติกรรม

รูปแบบการจัดการชั้นเรียนมี 3 รูปแบบ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 33-49)

1. รูปแบบพฤติกรรม (Behaviorist Model)
2. รูปแบบจิตวิทยา (Psychological Model)
3. รูปแบบการจัดการแบบกลุ่ม (Group Management Model)

1. รูปแบบพฤติกรรม (Behaviorist Model)

การใช้ทฤษฎีการปรับพฤติกรรมในการจัดการชั้นเรียน ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าครูสามารถควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นทุก ๆ อย่างในห้องเรียนด้วยการใช้วิธีการเสริมแรง ครูให้ความสำคัญ

กับสิ่งที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนว่า เป็นผลจากการกระทำของเด็ก แทนที่จะค้นหาสาเหตุว่าอาจเป็นผลจากที่บ้านหรือชุมชน ครูจะดูเฉพาะพฤติกรรมเด็กที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเท่านั้น ครูจะแยกแยะพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กเปลี่ยน และสังเกตพฤติกรรมที่ครูต้องการให้เด็กประพฤติ แล้วจึงวางแผนขั้นตอนเพื่อควบคุมพฤติกรรมเด็ก โดยเด็กจะได้รับการบอกอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมที่เป็นที่พึงประสงค์และทำตามอย่างเคร่งครัด เมื่อครูและเด็กรู้ว่าพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นเช่นใด ครูจะไม่สนใจพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและพฤติกรรมที่เหมาะสม พรรษา นิลวิเชียร (อุทุมพร พรายอินทร์. 2542: 31; อ้างอิงจาก พรรษา นิลวิเชียร. 2535) ให้ข้อเสนอแนะว่าเนื่องจากครูไม่อาจเมินเฉยต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทุกพฤติกรรมได้ จึงควรใช้เทคนิค 4 วิธีต่อไปนี้

1. ถ้าเกิดปัญหาขึ้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นชั่วคราวและหยุดไปแล้ว ครูไม่ควรให้ความสนใจอีกต่อไป

2. ถ้าปัญหานั้นไม่ร้ายแรงและไม่มีอันตราย ครูควรเมินเฉยเสีย แต่ควรใช้เวลาและพลังงานกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยที่ไม่สามารถเมินเฉยได้

3. ถ้าปฏิกริยาของครูที่มีต่อเด็ก ทำให้ดึงความสนใจของเด็กอื่น ๆ และทำให้บรรยากาศการเรียนหยุดชะงัก ครูก็ไม่ควรจะให้ความสนใจต่อพฤติกรรมนั้น

4. ถ้าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับเด็ก ซึ่งปกติเป็นผู้ประพฤติดีอยู่แล้ว และไม่มีท่าทีว่าเด็กจะกระทำผิดอีกต่อไป ครูควรจะเมินเฉยเสีย

อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่า การเมินเฉยต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จะไม่ช่วยแก้ปัญหาการประพฤติผิด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้วิธีให้แรงเสริมพฤติกรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์

2. รูปแบบจิตวิทยา (Psychological Model)

แนวคิดการจัดการชั้นเรียน ตามรูปแบบจิตวิทยาตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อครูเข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมเด็ก เข้าใจว่าอะไรเป็นแรงจูงใจ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเช่นนั้น เข้าใจถึงความคิด ความต้องการ และความตั้งใจ พรรษา นิลวิเชียร (อุทุมพร พรายอินทร์. 2542: 33; อ้างอิงจาก พรรษา นิลวิเชียร. 2535) กล่าวว่า การแก้ปัญหาพฤติกรรมในชั้นเรียนด้วยความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งต้องอาศัยความจำเป็นพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาสองประการคือ ความรักและความรู้สึกมีค่า หมายถึง ครูจะต้องช่วยขจัดปัญหาทางอารมณ์ของเด็กที่มีปัญหาด้านการปกครอง อันจะส่งผลต่อความประพฤติของเด็ก คือ ทำให้เด็กมีความรับผิดชอบและได้รับการศึกษาดีขึ้น

3. รูปแบบการจัดแบบกลุ่ม (Group Management Model)

ห้องเรียนจะเปรียบเสมือนตัวอย่างกลุ่มเฉพาะกลุ่มหนึ่ง ที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของชีวิตของคนในห้องเรียน

พรณี ข. เจนจิต (2541: 35) ได้ศึกษาการจัดการห้องเรียนและได้เสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการมองระบบสังคมในห้องเรียน พบว่า พฤติกรรม 4 ชนิด ของครูที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดการห้องเรียน มีดังต่อไปนี้

1. ความรู้รอบ (Wittiness) คือ ครูผู้เปรียบเสมือนมีตาอยู่ข้างหลัง จะมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนตลอดเวลา ใครจะทำอะไร เมื่อไร กับใคร ที่ไหน ครูรู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น และนักเรียนก็รู้ว่าไม่มีอะไรจะรอดสายตาของครูได้

2. ความคาบเกี่ยว (Overlappingness) คือ ความสามารถของครูที่จะให้ความสนใจต่อเหตุการณ์มากกว่า หนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน คุณสมบัติของการกระทำพฤติกรรมสองสิ่งในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะครูสามารถมองเห็นหรือรับรู้ ถ้าหากมีการประพตติเกิดขึ้นในส่วนใดส่วนหนึ่งของห้องเรียน

3. ความราบรื่น (Transition Smoothness) คือ การเปลี่ยนกิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีความสำคัญมาก ในกระบวนการจัดการชั้นเรียน ความราบรื่น หมายถึง ประสิทธิภาพในการเริ่มต้นและการดำรงสภาพการทำกิจกรรม จนกระทั่งเสร็จสิ้น

4. ความหลากหลาย (Learning-related Variety) คือ ข้อคิดในการจัดเตรียมกิจกรรมหลาย ๆ อย่างมา让孩子ทำ ก็คือ ประการแรกกิจกรรมเหล่านั้นเหมาะสมกับระดับความสามารถทางสติปัญญาของเด็กหรือไม่ ประการที่สองรูปแบบการสอนของครูมีการอนุญาตให้เด็กทำกิจกรรมอิสระตามความสนใจหรือเปล่า รวมทั้งเด็กได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม คือ มีวัสดุอุปกรณ์ที่เขาสามารถสัมผัสได้

ดังนั้น การจัดห้องเรียนที่让孩子มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของคนในห้องเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพของครู ที่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนในการจัดเตรียมกิจกรรม หาเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้สื่อที่เหมาะสม 让孩子เรียนมีความสุข สนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียนและเกิดการเรียนรู้

2.5 การจัดการชั้นเรียน ตามตัวแปร 5 ด้าน

การจัดการชั้นเรียน เป็นการปฏิบัติและกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อจัดระเบียบในชั้นเรียน เป็นงานในหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องรับผิดชอบ ดำเนินการในการจัดระบบหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (สรวงศ์ คุ้มตระกูล. 2548: 436)

2.5.1 การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

โรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ร้อยละ 90 มีที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง มีพื้นที่จำนวนจำกัด ไม่สามารถขยายพื้นที่ของโรงเรียนตามจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นได้ในแต่ละโรงเรียน จำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนที่ได้รับความนิยมของจังหวัดเฉลี่ยต่อห้องเรียน 1 : 50 ห้อง : คน ในแต่ละระดับชั้นมีการเปิดทำการสอนระดับชั้นละ 6-10 ห้องเรียน จากผลการสำรวจสภาพการจัดสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนเอกชน พบว่า จำนวนนักเรียน

ที่เพิ่มขึ้น ทำให้โรงเรียนต้องสร้างอาคารเรียนเพิ่มขึ้นโดยการสร้างมุ่งเน้นให้มีห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2545: 5-6) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ โดยลักษณะบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้

1. ห้องเรียนมีสีสันทนดู และเหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี ปราศจากเสียงรบกวน และมีขนาดกว้างขวางเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศความเป็นอิสระของการเรียน การทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
3. ห้องเรียนต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น กระดาน จอรับภาพ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สามารถเคลื่อนไหวได้ และสามารถดัดแปลงให้เอื้ออำนวยต่อการสอน และการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้
5. ควรจัดเตรียมห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อวิธีสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีการบรรยาย และวิธีการแสดงละคร เป็นต้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 229-232) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียนให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด มีสิ่งอำนวยความสะดวก จะส่งเสริมให้การเรียนของนักเรียนสะดวกขึ้น ทำให้เกิดความสบายใจ โดยจัดสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะดังนี้

1. การจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ของนักเรียน
 - 1.1 ให้มีขนาดเหมาะสมกับรูปร่าง และวัยของนักเรียน
 - 1.2 ให้มีช่องว่างระหว่างแถวที่นักเรียนจะลุกนั่งได้สะดวก และทำกิจกรรมได้คล่องตัว
 - 1.3 ให้ความสะดวกต่อการทำความสะอาด และการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนรูปแบบที่นั่งเรียน
 - 1.4 ให้มีรูปแบบที่ไม่จำเจ เช่น อาจเปลี่ยนรูปตัวที่ ตัวยู รูปครึ่งวงกลม หรือเข้ากลุ่มเป็นวงกลมได้อย่างเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.5 ให้นักเรียนที่นั่งทุกจุดอ่านกระดานดำได้ชัดเจน
 - 1.6 แถวหน้าของโต๊ะเรียนควรอยู่ห่างจากกระดานดำพอสมควร ไม่น้อยกว่า 3 เมตร ไม่ควรจัดโต๊ะจนติดกระดานดำจนเกินไป ทำให้นักเรียนต้องแหงนมองกระดานดำ และหายใจเอาฝุ่นชอล์กเข้าไปมาก ทำให้เสียสุขภาพ

2. การจัดโต๊ะครู

2.1 ให้อยู่ในจุดที่เหมาะสม อาจจัดไว้หน้าห้อง ข้างห้อง หรือหลังห้องก็ได้ จากงานวิจัยบางเครื่องเสนอแนะให้จัดโต๊ะครูไว้ด้านหลังห้อง เพื่อให้มองเห็นนักเรียนได้อย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม การจัดโต๊ะครูนั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบการจัดที่นั่งของนักเรียนด้วย

2.2 ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งบนโต๊ะ และในลิ้นชักโต๊ะ เพื่อสะดวกต่อการนั่งทำงานของครู และการวางสมุดงานของนักเรียน ตลอดจนเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่นักเรียน

3. การจัดป้ายนิเทศ ป้ายนิเทศจะติดไว้ที่ฝาผนังของห้องเรียน ส่วนใหญ่จะติดไว้ที่ข้างกระดานดำทั้ง 2 ข้าง ครูควรใช้ป้ายนิเทศนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้

3.1 จัดตกแต่ง ออกแบบให้สวยงาม น่าดู สร้างความสนใจแก่นักเรียน

3.2 จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับบทเรียน อาจใช้ติดสรุปบทเรียน ทบทวนบทเรียน หรือเสริมความรู้แก่นักเรียน

3.3 จัดให้ใหม่อยู่เสมอ สอดคล้องกับเหตุการณ์สำคัญ หรือวันสำคัญต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนและควรรู้

3.4 จัดติดผลงานนักเรียน และแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนจะเป็นการให้แรงจูงใจที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง

จาร์ส นองมาก (2547: 7-8) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนอย่างมีความสุข ห้องเรียน สภาพทั่วไป ต้องสะอาดเรียบร้อยนักเรียนได้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น มีป้ายนิเทศให้ความรู้ มุมประสบการณ์ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากที่สุด มีกฎ หรือระเบียบในการปฏิบัติตน มีความผูกพันกับเพื่อนฝูงในทางที่ดี และมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเสริมผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เช่น ผลงานของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และชื่นชมผลงานของผู้อื่น เป็นต้น

การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ สวนหย่อม ไม้ดอก ไม้ประดับ ฯลฯ ต้องพร้อมที่จะให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนกับนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียน และกับบุคลากรในโรงเรียนด้วยกันต้องเป็นไปในทางที่ดี เป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น

สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ (2540: 52-58) กล่าวถึง กระบวนการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่ามุ่งให้ทุกคนที่เข้ามาสัมผัสกับโรงเรียนแล้วรู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่ในบ้านที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิต (An Amiable School) ลักษณะตัวอาคารและพื้นที่ในโรงเรียนจะส่งเสริมให้มีการพบปะการติดต่อสื่อสารกัน และมีความสัมพันธ์กันของบุคคลทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับระบบโรงเรียน

การจัดรูปแบบทางโครงสร้างสิ่งของวัตถุ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ กระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยการเลือกสิ่งที่สนใจ การแก้ปัญหาและการค้นพบ

การจัดสถานที่ในอาคารเรียน ครูจัดที่สำหรับครูพบกับนักเรียนทั้งกลุ่ม ที่สำหรับนักเรียนทำกิจกรรมกันเอง ที่ที่ครูจะพบปะกับเด็กกลุ่มเล็ก หรือแม่กระทั่งที่นักเรียนจะอยู่ตามลำพัง โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวที่มีผลเอื้อต่อการเรียนรู้

ธีระ รุญเจริญ (2545: 43) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย โดยใช้การปฏิบัติการเรียนรู้และการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ดังนี้

1. สถานศึกษาจัดสิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ และพัฒนาคุณธรรมแก่ผู้เรียนทุกระดับอย่างเหมาะสม
2. สถานศึกษาจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและมีวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. สถานศึกษาจัดแหล่งการเรียนรู้และการบริการวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ที่เพียงพอสำหรับครูหรือบุคลากร
4. สถานศึกษา การจัดสภาพแวดล้อม สะอาดร่มรื่น เป็นระเบียบสวยงาม และมีความปลอดภัยสูง

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 108) ได้เสนอแนวคิดของนักจิตวิทยาในกลุ่มของทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning theories) มักจะเน้นอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมว่ามีผลต่อตัวบุคคลมาก สิ่งแวดล้อมจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เพราะมนุษย์จะเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว และนำมาผสมผสานเข้ากับตนเอง

สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ (2540: 52-58) กล่าวถึง กระบวนการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่ามุ่งให้ทุกคนที่เข้ามาสัมผัสกับโรงเรียนแล้วรู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่ในบ้านที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิต (An Amiable School) ลักษณะตัวอาคารและพื้นที่ในโรงเรียนจะส่งเสริมให้มีการพบปะการติดต่อสื่อสารกัน และมีความสัมพันธ์กันของบุคคลทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับระบบโรงเรียน

การจัดรูปแบบทางโครงสร้างสิ่งของวัตถุ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ กระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยการเลือกสิ่งที่สนใจ การแก้ปัญหาและการค้นพบ

การจัดสถานที่ในอาคารเรียน ครูจัดที่สำหรับครูพบกับนักเรียนทั้งกลุ่ม ที่สำหรับนักเรียนทำกิจกรรมกันเอง ที่ที่ครูจะพบปะกับเด็กกลุ่มเล็ก หรือแม่กระทั่งที่นักเรียนจะอยู่ตามลำพัง โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวที่มีผลเอื้อต่อการเรียนรู้

การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง บริเวณสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน บรรยากาศโดยรอบสะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ การจัดมุมวิชาการต่าง ๆ ความเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน รวมทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นสภาพที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน ทำให้นักเรียนสบายใจ มีความสุข ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.5.2 การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ

การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัย กระบวนการและผลผลิต เป็นการทำงานเชิงระบบ (System approach) ตามระบบกิจกรรม ประกอบด้วย (ชาติชาย พัทธกัษณาคม. 2544: 180)

- 1.1 ค้นหาความต้องการจำเป็น
- 1.2 การตรวจสอบสาเหตุความต้องการจำเป็น
- 1.3 กำหนดมาตรการในการปฏิบัติ
- 1.4 วางแผนระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบควบคุมคุณภาพ
- 1.5 ตรวจสอบความสำเร็จตามขั้นตอนที่วางแผนได้
- 1.6 แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกระยะของการปฏิบัติงาน
- 1.7 เลือกรูปแบบการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
- 1.8 มีมาตรการประเมินผลการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

ในงานสอนซึ่งเป็นงานหนึ่งของผู้สอนนั้นมีกิจกรรมหลักอยู่ 5 ประการ คือ การเตรียมการสอน การประเมินผู้เรียน การวางแผนการสอน การสอน และการประเมินผล กิจกรรมทั้งหมดนี้ต้องกระทำโดยรอบคอบโดยอาศัยความรู้ และระเบียบวิธีจากหลายวิชามาร่วมกัน เพื่อมองให้เห็นภาพของสิ่งที่ต้องทำให้ชัดเจนขึ้น เพื่อการดำเนินการสอนจะเป็นระบบตามขั้นตอนครอบคลุมเนื้อหาและวิธีการต่าง ๆ ดังนี้ (ชาติชาย พัทธกัษณาคม. 2544: 180-190)

1. การเตรียมการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเริ่มตั้งแต่ก่อนเข้าห้องเรียน โดยเริ่มจากการเตรียมการก่อนการเตรียมการสอนเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน การกำหนดรายละเอียดของกระบวนการเรียนการสอน และการกำหนดบุพภาคการเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนแรกสุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน ซึ่งต้องกำหนดให้เป็นรูปธรรม กล่าวคือผู้สอนจะต้องระบุได้ว่าผู้เรียนจะมีความสามารถอะไรบ้าง หลังจากจบการเรียนการสอนในหน่วยนั้น ๆ แล้ว

ขั้นตอนที่สอง ได้แก่ การกำหนดรายละเอียดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งขั้นนี้ผู้สอนจะต้องคิดให้ได้ว่าต้องการให้เหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามแนวทางที่ผู้สอนคาดหวังไว้

ขั้นตอนที่สาม ได้แก่ การกำหนดบุพภาคของการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ก่อนที่จะเรียนบทเรียนนี้มีลักษณะเช่นไรที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีมาก่อน ผู้เรียนต้องเรียนรู้อะไรบ้าง และต้องมีทักษะในการจัดระเบียบความคิดอย่างไรบ้าง ดังนั้นบุพภาคการเรียนรู้ในที่นี้จึงมิได้หมายถึงความรู้ด้านเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียว แต่รวมเทคนิควิธีและจิตลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียนอันเป็นพื้นฐานสำหรับการต่อไป

2. การประเมินตัวผู้เรียน

ผู้สอนจะต้องระบุขอบข่ายหรือระดับความสามารถ และลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน ซึ่งจำเป็นต่อการบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการสอนตามที่กำหนดไว้ ซึ่งถือว่าการประเมินตัวผู้เรียนในการประเมินตัวผู้เรียนนี้จะใช้บุพภาคการเรียนรู้ ซึ่งได้กำหนดไว้ในการเตรียมการสอนเป็นเกณฑ์

3. การวางแผนการสอน

หมายถึง การเตรียมรูปแบบของการสอนเพื่อที่จะเชื่อมระหว่างความสามารถเบื้องต้นที่ประเมินได้จากตัวผู้เรียน กับความสามารถอันเกิดขึ้นใหม่ตามที่ได้กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการสอน สิ่งที่จะระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องชัดเจนเป็นรูปธรรม เริ่มตั้งแต่กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน และการวัดผลและการประเมินผล

4. การสอน

เป็นขั้นที่ผู้สอนกับผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง ผู้สอนต้องสื่อสารกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความรู้สึก มีพฤติกรรมและคุณลักษณะต่าง ๆ ตามช่วงเวลาที่ได้กำหนดไว้ในช่วงเวลาการสอน การมีความรู้และทักษะในการทำงานสอนสูงถึงระดับหนึ่งจึงจำเป็นต่อการที่จะทำให้ผู้สอนดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบและบรรลุเป้าหมาย

5. การประเมินผล

กิจกรรมขั้นสุดท้ายของงานสอน ได้แก่ การประเมินผลการสอน เพื่อทราบว่าการสอน ประสบความสำเร็จตามความต้องการหรือไม่อย่างไร และหากพบว่าการสอนไม่บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ก็จำเป็นที่ต้องวางแผนเพื่อปรับปรุงแก้ไขกระบวนการดำเนินการสอนต่อไป

คุณลักษณะสำคัญของผู้ทำการสอน

เพื่อดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ เมื่อพิจารณากิจกรรมหลักที่ต้องกระทำในงานสอนแล้ว นักวิชาการเห็นพ้องกันว่าผู้ที่ทำงานสอนจำเป็นต้องมีคุณลักษณะสำคัญอย่างน้อย 4 ประการ จึงจะสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณลักษณะที่สำคัญเหล่านั้นประกอบด้วย (ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. 2544: 195)

1. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน

ผู้สอนต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี หมายถึง การรู้ลึกระดับหนึ่ง และรวมถึงมีความแม่นยำและความทันสมัยในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ดังนั้น นอกจากจะต้องเรียนวิชาที่ต้องสอนมาจนลึกซึ้งในระดับหนึ่งแล้ว ผู้สอนยังติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิชานั้น ๆ อยู่ตลอดเวลา

2. มีความสามารถในการประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อการเรียนการสอน

การมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนแม้ว่าจะสำคัญมากแต่ยังไม่ใช่ว่าปัจจัยสำคัญประการเดียวในการสอนที่มีคุณภาพ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจนจนทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งคุณลักษณะประการที่สองผู้สอนจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคการสอน และการใช้หลัก

จิตวิทยา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ มีกลวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถถ่ายโยงไปใช้กับสถานการณ์จริงได้ และสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

3. มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่

เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการศึกษาเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องพัฒนาความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ หากจะกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้สอนต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ก็อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประการ คือ

ประการแรก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ประการที่สอง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งอาจเรียกว่าผันผวนจนคาดการณ์ล่วงหน้าไม่ได้

ประการที่สาม ได้แก่ สถานการณ์ในห้องเรียนซึ่งเปลี่ยนไปตามบทเรียนและสภาพของผู้เรียน หากครูผู้สอนขาดความสามารถในการปรับตัวได้ทันทั่วทั้งที่ อาจทำให้เกิดความรู้สึกล้าหลัง เบื่อหน่ายทอดถอนใจต่อการสอน

4. มีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน

งานการสอนเป็นงานที่ต้องทำกับคน ดังนั้น แม้ผู้สอนจะเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาและกลวิธีสอน หากผู้สอนไม่ชอบผู้เรียน โอกาสที่จะสอนได้อย่างมีคุณภาพก็แทบไม่มี การที่ผู้สอนจะมีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนได้ จำเป็นที่ต้องรู้เท่าทันพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียน และรางวัลที่ผู้สอนจะได้คือการที่ได้เห็นผู้เรียนเจริญงอกงามและพัฒนาไปได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวให้เกิดขึ้นกับตัวผู้สอน จำเป็นที่จะต้องฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและลักษณะทั่ว ๆ ไปของผู้เรียน เท่า ๆ กับให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักการของการเรียนรู้แบบต่าง ๆ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ผู้สอนต้องมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ ต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่สอน มีความสามารถในการยุक्तหลักการจิตวิทยาเพื่อการเรียนการสอน มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ และมีเจตคติที่ดีกับผู้เรียน โดยที่ผู้สอนมีวิธีการดำเนินการในการสอน คือ 1. การเตรียมการสอน 2. การประเมินตัวผู้เรียน 3. การวางแผนการสอน 4. การสอน 5. การประเมินผล การปฏิบัติทั้ง 5 ขั้นตอน และคุณลักษณะสำคัญทั้ง 4 ประการ เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้สอนดำเนินการสอนได้อย่างเป็นระบบตามจุดมุ่งหวังที่ได้คาดหมายไว้กับผู้เรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ (2542: 13-16) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน เพื่อดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบไว้ดังนี้

1.1 เตรียมตนเอง ครูต้องเตรียมตนเองให้พร้อม สำหรับบทบาทของผู้บริการด้านความรู้จะต้องให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ให้ข้อมูลความรู้ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน รวมทั้งแหล่งความรู้ที่จะแนะนำให้กับผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้ ดังนั้นครูต้องมีภาระหนักเตรียมตัวเอง

ด้วยการอ่าน การค้นคว้า การทดลองปฏิบัติมาก ๆ ในหัวข้อเนื้อหาที่ตนรับผิดชอบ รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.2 เตรียมแหล่งข้อมูล เมื่อการดำเนินการสอนครูไม่ใช่ผู้บอกเล่ามวลความรู้อีกต่อไป ครูจะต้องเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้แก่ผู้เรียน ทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้ วัสดุอุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการ หรือแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

1.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครูก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียนรู้ที่กำหนด ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ ครูต้องเตรียมการในสิ่งต่อไปนี้

1.3.1 เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูจะทำหน้าที่เป็นผู้จัดการที่กำหนดบทบาทในการเรียนรู้ และความรับผิดชอบแก่ผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของแต่ละคน

1.3.2 เตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ เมื่อออกแบบหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ครูต้องพิจารณาและกำหนดว่า จะใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ใด เพื่อให้กิจกรรมการเรียนดังกล่าว บรรลุผลและจัดเตรียมให้พร้อม บทบาทของครูตรงนี้จึงเป็นผู้อำนวยการความสะดวก เพื่อให้การเรียนรู้ บรรลุผล

1.3.3 เตรียมวัดและประเมินผล บทบาทในด้านการเตรียมการอีกประการหนึ่ง คือ การเตรียมวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยการวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และจัดให้ครอบคลุม ทั้งในส่วนของกระบวนการและผลงานที่เกิดขึ้น โดยการเตรียมวิธีการวัดและเครื่องมือวัดให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

นอกจากนี้ ชนาธิป พรกุล (2544: 6) ยังกล่าวว่า ครูมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนของผู้เรียน เพื่อดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนี้

ก. ก่อนสอน ทำการวางแผน เตรียมการ เลือกกิจกรรมการเรียนรู้
ข. ขณะสอน ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก จัดการ แนะนำ สังเกต ช่วยเหลือ เสริมแรง และให้ข้อมูลย้อนกลับ

ค. หลังสอน ทำให้ที่ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อใช้ในการวางแผนการสอนต่อไปหรือตัดสินคุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนยังมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยเลือกสิ่งที่ต้องการเรียน วางแผนการเรียนรู้ เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียน ศึกษาค้นคว้าการเรียนรู้ด้วยตนเอง

บทบาทของครูในการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ครูต้องเตรียมตนเองให้พร้อมทั้งเนื้อหาและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย จัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีการประเมินผลที่สามารถวัดได้ครอบคลุมทุกด้าน

จากแนวคิดต่าง ๆ ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัย กระบวนการและผลผลิต ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1)มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน 2)มีความสามารถในการ

การประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อการเรียนการสอน 3)มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ 4)มีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน

2.5.3 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เป็นกิจกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน คือ เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ส่วนครูจะเป็นผู้ประสานและกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งการเรียนการสอนดำเนินไปโดยการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อยหรือทั้งชั้นเรียน การเขียนเรียงความแล้วนำเสนอ กิจกรรมแก้ปัญหาหรือกิจกรรมการสืบค้น (อุทุมพร พรายอินทร์. 2542: 20-30)

ชาติชาย พิกษณานาคม (2544: 236-243) กล่าวว่า จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำการกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำการกิจกรรม ทั้งนี้เพราะระหว่างทำการกิจกรรมผู้เรียนจะได้รับผล คือ เกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีการหาความรู้ (Learn how to Learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้ ดังนั้นในการสอนจึงต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรม ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ มีหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบันทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เกิดทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการคิด การแก้ปัญหา การปฏิบัติงาน การทำงานกลุ่ม ฯลฯ ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีการคิด วิธีการทำ วิธีการแก้ปัญหาและสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ
2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน กล่าวคือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าจุดประสงค์การสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด เช่น การสอนที่มุ่งเน้นพฤติกรรม หรือด้านทักษะ ดังนั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ
3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชา แต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีสอนการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน หรือถ้าเป็นเนื้อหาวิชาประเภทการแก้ปัญหาก็ต้องให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา นั้น เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น
4. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนควรเริ่มจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม ไกลตัวไปใกล้ตัว และส่วนรวมไปส่วนย่อย จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

5. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอนแบ่งได้ 5 ประเภท ได้แก่ 1) สื่อบุคคลและของจริง 2) วัสดุและอุปกรณ์เครื่องฉาย 3) วัสดุและอุปกรณ์เครื่องเสียง 4) สิ่งพิมพ์ 5) วัสดุที่ใช้แสดง ดังนั้นการใช้สื่อการสอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จะช่วยให้กิจกรรมนี้น่าสนใจดีขึ้น

6. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำกิจกรรม ทั้งนี้เพราะระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้รับผล คือ เกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหาการทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการ เรียนรู้วิธีการหาความรู้ (Learn how to Learn) ดังนั้นในการสอนจึงต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรม

7. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เช่น จัดกิจกรรมให้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ จากการศึกษาออกสถานที่ จากการเข้าร่วมฟังการอภิปราย การสัมมนา ฯลฯ หรือจัดแสดงนิทรรศการ แสดงละคร จัดป้ายประกาศวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นทั้งกิจกรรมในวิชาที่เรียน ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัด และได้พัฒนาศักยภาพส่วนตัวของผู้เรียนได้ดี

ดังนั้น การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม และมุ่งพัฒนาความเจริญทุกด้านให้แก่ผู้เรียน ให้นักเรียนได้แสดงออก ได้มีส่วนร่วมฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และจัดให้มีความสนุกสนาน ตลอดจนจัดให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน

2.5.4 การสร้างวินัยในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอนโดยปกติในโรงเรียนจะจัดเป็นห้องเรียน ในแต่ละห้องจะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งเรียนอยู่ด้วยกัน มีครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนจะต้องดูแลหรือปกครองชั้นเรียน ให้ดำเนินการสอนไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ครูต้องมีสมรรถภาพในการปกครองชั้นเรียน มีเทคนิควิธีการที่ช่วยให้เด็กในปกครองของตนมีวินัยในตนเอง

คำว่า “ระเบียบวินัย” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ระเบียบ” หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนินการ “วินัย” หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน ขอบบังคับ และข้อปฏิบัติ

ระเบียบวินัยของโรงเรียน หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้ (วินิจ วงศ์รัตน์. 2542ก: 50-60)

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดสิ่งที่ควรปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปกครองนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตน ให้อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน

และฝึกเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง

4. เพื่อให้การดำเนินชีวิตในโรงเรียนของสมาชิกทุกคนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีระเบียบ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ความสำคัญของการมีวินัยภายในโรงเรียน มีดังนี้ (วินิจ วงศ์รัตน์. 2542ข: 51-60)

1. นักเรียนมีวินัยในตนเอง และอยู่ในระเบียบแบบแผนอันพึงประสงค์ ย่อมทำให้สมาชิกทุกคนอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างเรียบร้อย และประสบความสำเร็จ

2. วินัยเป็นเครื่องเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้า เมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่

องค์ประกอบสำคัญในการปกครองชั้นเรียน ได้แก่ (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2546: 30)

1. ความเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก

ครูที่มีความเข้าใจธรรมชาติของเด็กในวัยต่าง ๆ ย่อมทำให้เข้าใจพฤติกรรมและสาเหตุของการแสดงพฤติกรรมในแง่มุมต่าง ๆ ถ้าเด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ครูสามารถหาแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นได้

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับธรรมชาติของเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปกครองชั้นเรียน

2. บุคลิกภาพของครู

ครูมีบทบาทในการปกครองชั้นเรียนอย่างมาก บุคลิกภาพของครูจึงเป็นสิ่งสำคัญในการปกครองชั้นเรียน ถ้าครูอารมณ์ดี หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาไพเราะสุภาพ วางตัวเหมาะสม และมีท่วงท่าที่น่าเคารพเลื่อมใส จะทำให้เด็กรักและเกรงใจ

นอกจากบุคลิกภาพของนักเรียนจะแตกต่างกันแล้ว บุคลิกภาพของครูผู้สอนที่ทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละคนก็มีความแตกต่างกัน วินิจ วงศ์รัตน์ (2542ข: 51) ได้กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะที่ดีของครูนั้นจะต้องประกอบไปด้วยคุณลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

(1) บุคลิกภาพที่ดี เช่น รูปร่างท่าทางดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พูดจาไพเราะ นุ่มนวล น้ำเสียงชัดเจน มีลักษณะเป็นผู้นำ

(2) คุณสมบัติส่วนตัวดี เช่น สติปัญญาดี เฉลียวฉลาด เชื้อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ กระตือรือร้น และมีสุขภาพอนามัยดี

(3) สอนดีและปกครองดี เช่น อธิบายได้รวบรัด ชัดเจน สอนสนุก ปกครองให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยตลอดเวลา

(4) ประพฤติดี เช่น เว้นจากอุบายทั้งปวง กระทำแต่สิ่งที่ดีที่สุจริตทั้งกาย วาจา และใจ

(5) มีจรรยาและคุณธรรมสูง เช่น ความซื่อสัตย์ เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรมและมานะอดทน

(6) มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีอัธยาศัยไมตรีกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกภูมิชั้น

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในชั้นเรียน ซึ่งคือ นักเรียน และครู มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูกับนักเรียนเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด ในอดีตมีการยกย่องครูเป็นมารดา – บิดาคนที่สองของศิษย์ ผู้ปกครอง เมื่อส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนก็ฝากความหวังไว้กับครู ครูจึงปฏิบัติหน้าที่ของครูให้สมบูรณ์ที่สุด และควรสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับศิษย์ให้แน่นแฟ้น ให้ศิษย์เกิดความประทับใจ ตลอดไป

3. การสอนของครู

การสอนเป็นเครื่องมือสำคัญในการปกครองชั้นเรียน สอนดี มีเทคนิคการสอนและ กลวิธีการสอนที่น่าสนใจ ตั้งใจสอน มีอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของเด็ก แต่ละวัย ย่อมทำให้เด็กตั้งใจเรียนและเรียนได้เข้าใจ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือเกิดพฤติกรรม ที่ผิดระเบียบวินัยของนักเรียน สำหรับเรื่องการสอน เทคนิคการสอน สื่อการสอน เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4. การมีวินัยในตนเองของนักเรียน

การฝึกให้เด็กมีวินัยในตนเอง จะช่วยให้เด็กเป็นคนดี มีระเบียบวินัยด้วยนิสัยของตนเอง ไม่มีความรู้สึกว่าถูกบังคับ ย่อมทำให้การดำเนินชีวิตอยู่ในโรงเรียนเต็มไปด้วยความสงบสุข และยังทำนายได้ว่า เมื่อเด็กออกจากโรงเรียนไปแล้ว ย่อมนำเอานิสัยของความมีระเบียบวินัยไปใช้ในสังคม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. การอบรมศีลธรรม

การอบรมศีลธรรมเป็นวิธีการประการหนึ่งที่ช่วยให้เด็กมีระเบียบวินัย การอบรม ศีลธรรมสามารถแทรกเข้าได้ทุกวิชา การอบรมศีลธรรมที่ดีมีประโยชน์ต่อการมีระเบียบวินัยวิธีหนึ่ง ใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ค่อนข้างมีปัญหาด้านความประพฤติ โดยความพยายามชักจูงและแต่งตั้งให้เขา เป็นกรรมการผู้จัด ให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการอบรมศีลธรรมปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา เช่น ผู้นำ สวดมนต์ พิธีกรในงานศาสนา เป็นต้น นักเรียนกลุ่มดังกล่าวจะเปลี่ยนพฤติกรรมจากที่เคยประพฤติ อย่างไม่มีระเบียบวินัยด้วยตนเอง จะตระหนักถึงหน้าที่ การได้รับความไว้วางใจให้ทำงาน และ ประพฤติเป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัยที่ดีขึ้น

6. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการปกครองชั้นเรียน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและ นักเรียน เพราะถ้าความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายดี คือ ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ครูมีความรัก ความ เข้าใจ และสนใจนักเรียนแล้ว นักเรียนก็จะให้ความรัก ความเกรงใจ และตั้งใจเรียน ไม่ดื้อดึง หรือ มีพฤติกรรมที่ไม่ดี

วิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน คือ การเตรียมการสอนอย่างดี ตั้งใจสอน มีอารมณ์ขันในการสอน เพราะจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างสนุกสนาน เมื่อ เด็กมีปัญหาครูก็แสดงความห่วงใยและพยายามช่วยแก้ไขปัญหานั้น และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ นักเรียน

7. การติดต่อกับผู้ปกครอง

การติดต่อกับผู้ปกครองเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เป็นความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทั้ง 2 ฝ่าย เพื่อช่วยแก้ปัญหาการปกครองชั้นเรียน และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนของเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชาติชาย พิกษณ์ธนาคม (2544: 283) กล่าวถึงการปลูกฝังวินัยและการพัฒนารูปแบบของการปลูกฝังวินัยให้แก่เด็กได้อย่างสอดคล้อง ดังนี้

1. รูปแบบของการฝึก คือ พฤติกรรมที่กระทำอย่างอัตโนมัติ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเหมาะสมและจำเป็นในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ เช่น การยกมือเพื่อตอบคำถาม การเข้าแถวเดินเข้าห้องหรือเดินออกจากห้อง การขออนุญาตเพื่อลุกจากที่ การปลูกฝังนักเรียนโดยอาศัยรูปแบบการฝึก เป็นที่พบกันโดยทั่วไปในโรงเรียน โดยเป้าหมายหลักคือเพื่อช่วยให้นักเรียนมีนิสัยที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน การฝึกวินัยเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากเราไม่ต้องหยุดการตอบสนองอย่างเป็นอัตโนมัติของเด็ก ตรงกันข้ามเราอยากปลูกฝังความสามารถในการนำตนเองและควบคุมตนเอง

2. การปรับพฤติกรรม

การปรับพฤติกรรม เป็นวิธีการนำเอาหลักการเรียนของการวางเงื่อนไขเชิงปฏิบัติมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน โดยการเสริมแรงบวกแก่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา และเพิกเฉยหรือไม่ยอมรับกับพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา การใช้เทคนิคของการปรับพฤติกรรมเป็นการควบคุมสิ่งแวดล้อมของการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เนื่องจากครูเป็นฝ่ายกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กเรียนรู้และส่งเสริมพฤติกรรมที่เรียนรู้แล้วให้เข้มข้นในการปรับพฤติกรรม การปรับพฤติกรรมจะต้องเริ่มต้นด้วย การระบุพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องเพิ่มหรือลด และเลือกวิธีการให้การเสริมแรง ติดตามผลการปรับพฤติกรรมโดยดูจากการเพิ่มขึ้นของพฤติกรรมที่ต้องการ หรือการลดลงของพฤติกรรมที่ไม่ต้องการ

การปลูกฝังวินัยโดยอาศัยรูปแบบของการปรับพฤติกรรม เช่นเดียวกับรูปแบบของการฝึก มีส่วนที่คล้ายกันคือ

- 2.1 การสร้างพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐาน
- 2.2 การฝึกพฤติกรรมที่ซึ่งไม่เป็นที่ไม่ต้องการ จะได้รับความสนใจด้วย
- 2.3 การให้รางวัลสิ่งที่ครูให้ความสนใจคือการปรับพฤติกรรมตอบสนองต่อ

สถานการณ์

3. รูปแบบพลวัตรจิต

รูปแบบของพลวัตรจิตมีฐานอยู่บนความคิดที่ว่า การทำความเข้าใจเด็กเป็นการแก้ปัญหาทางวินัย เป็นรูปแบบของการปลูกฝังที่ยึดเอาเด็กเป็นศูนย์กลาง เป็นการปลดปล่อยเด็กออกจากกรอบการตีกรอบในกระบวนการของการพัฒนาการ เป็นการให้ความสำคัญต่อสุขภาพจิตและการปรับตัวของผู้เรียน การเข้าใจเด็กจะกระทำได้โดยการศึกษาเพื่อหาสาเหตุทางอารมณ์ที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ผิดปกติ

4. รูปแบบพลวัตรกลุ่ม

เป็นรูปแบบซึ่งเล็งไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของสมาชิกในห้องเรียน ตามรูปแบบนี้วินัยไม่ได้แยกออกจากการสอน กระบวนการเรียนการสอน พฤติกรรมผิดวินัย สามารถจัดการได้โดยการถาม การอธิบาย การทำความเข้าใจและแก้ไข โดยครูมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้วินัยของนักเรียน

ครูต้องตื่นตัวต่อปัญหาพฤติกรรมซึ่งไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้น สิ่งที่จะเกิดขึ้นจะแปรไปตามบุคลิกภาพและความต้องการทั้งครูและนักเรียนขณะที่มีการปฏิสัมพันธ์กัน งานหลักของครูคือ พยายามสร้างบรรยากาศให้เด็กได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

การปลูกฝังวินัย คือ การปลูกฝังให้เด็กแต่ละคนสามารถควบคุมตนเองและยับยั้งอย่างเป็นตัวของตัวเอง

5. รูปแบบของความเจริญทางสังคม

รูปแบบของความเจริญทางสังคม เน้นการปลูกฝังวินัยแห่งตน ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของผู้บรรลุวุฒิภาวะทางจิต ความสามารถในการบรรลุถึงการมีวินัยแห่งตนที่มีมาจากประสบการณ์วัยเด็ก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับมารดาหรือผู้เลี้ยงดูตามสภาพความเหมาะสม เริ่มต้นจากการที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ ซึ่งทำให้รู้สึกสบายและพอใจ ในการปลูกฝังวินัยเด็กจะต้องได้รับการช่วยเหลือให้พัฒนาความรู้สึก ในเรื่องของอิทธิพลจากการกระทำของตนเอง ในเชิงสาเหตุที่ส่งต่อสิ่งอื่น หรือเรียกว่า เป็นความรู้สึกรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ซึ่งมีผลต่อการพัฒนา การเชื่ออำนาจภายในตนขึ้นมาและเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับความเชื่ออำนาจภายในตนขึ้นมา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 49-50) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างระเบียบวินัยและขั้นตอนการปฏิบัติในชั้นเรียนของนักเรียน โดยครูจำเป็นต้องสร้างระเบียบวินัยตามขั้นตอนการปฏิบัติดังต่อไปนี้ การพูดคุย การเป็นเจ้าของ การเดินไปมาในห้องเรียน การเดินออกไปนอกห้องเรียน การผลัดกัน การเลือก การเล่นเกมเป็นทีม ระดับเสียงในการพูดคุย กิริยามารยาท การปฏิบัติต่อผู้ใหญ่ การดูแลรักษาเครื่องใช้ การเลือกเพื่อนร่วมทีม การไปห้องสุขา ฯลฯ เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติแนวทางเดียวกัน

อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2545: 130-139) ได้ให้ความหมายของการสร้างวินัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

กฎระเบียบ หมายถึง มาตรฐานของพฤติกรรมทั่ว ๆ ไป หรือความคาดหวังที่นักเรียนต้องปฏิบัติในชั้นเรียน กฎระเบียบจะเป็นตัวควบคุมความประพฤติ และพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน จะทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันปราศจากความขัดแย้ง

กฎระเบียบเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าต้องการให้เกิดการเรียนการสอน กฎระเบียบต้องมีความเป็นรูปธรรม ยุติธรรม และสมเหตุสมผล กฎระเบียบต้องสามารถสนองวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. สิทธิในการสอนของครูต้องได้รับการคุ้มครอง
2. สิทธิในการเรียนต้องได้รับการคุ้มครอง

3. ความปลอดภัยด้านจิตใจและร่างกายของนักเรียนต้องได้รับการคุ้มครอง

4. ทรัพย์สินต่าง ๆ ต้องได้รับการคุ้มครอง

ครูต้องพิจารณาความจำเป็นที่ต้องมีกฎระเบียบในชั้นเรียน พร้อมเลือกกฎระเบียบที่เหมาะสมกับนักเรียนของตน เช่น

1. นักเรียนต้องทำตามคำแนะนำของครูผู้สอน
2. นักเรียนต้องเคารพกฎระเบียบของโรงเรียน
3. นักเรียนต้องแสดงความสุภาพต่อทุกคน

การยอมรับนับถือจากนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการบริหารจัดการห้องเรียน การยอมรับนับถือไม่สามารถสร้างขึ้นได้โดยอัตโนมัติ แต่ครูจะได้รับการยอมรับนับถือจากการกระทำของตนเอง ครูต้องมีความอดทนให้การยอมรับนับถือเกิดขึ้น ถ้าหากครูมีความยุติธรรม ปฏิบัติกับนักเรียนอย่างคงเส้นคงวา นักเรียนย่อมมีความนับถือ และจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างไม่มีอคติหรือข้อขัดแย้งใด ๆ

แนวทางการเลือกกฎระเบียบสำหรับห้องเรียน

1. กฎระเบียบสำหรับห้องเรียนต้องสอดคล้องกับธรรมนูญหรือกฎระเบียบของโรงเรียน
 2. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบในระดับที่ไม่ทำให้ครูอึดอัดและต้องเหมาะสมกับวัยและความคิดของนักเรียน
 3. ระบุพฤติกรรมที่เหมาะสมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นกฎระเบียบของห้องเรียน โดยใช้สำนวนภาษาเชิงบวก
 4. เน้นเฉพาะพฤติกรรมที่สำคัญเท่านั้น
 5. จำนวนกฎระเบียบไม่ควรมากเกินไป ประมาณ 3-6 ข้อ
 6. เขียนข้อความกฎระเบียบด้วยคำง่าย ๆ และสั้นกะทัดรัด
 7. กฎระเบียบควรจะบ่งบอกพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้
 8. ระบุรางวัลที่นักเรียนจะได้รับจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และระบุวิธีลงโทษ
- ถ้านักเรียนฝ่าฝืนกฎระเบียบ เมื่อทุกคนรับทราบกฎระเบียบของชั้นเรียนแล้ว ครูจำเป็นต้องสอนกฎระเบียบเหล่านั้นในช่วงแรกของการเรียนการสอน เสมือนเป็นเนื้อหาวิชาหนึ่ง กฎระเบียบต้องประกอบด้วย การอธิบายกฎระเบียบ การซักซ้อม การให้ข้อมูลกลับ และการสอนซ้ำ นักเรียนจำเป็นต้องทราบเหตุผลของกฎระเบียบแต่ละข้อ และนักเรียนต้องทราบว่าพวกเขาถูกคาดหวังอะไรจากกฎระเบียบแต่ละข้อ

การสร้างวินัยในชั้นเรียน หมายถึง หลักการควบคุมชั้น โดยถือเอาความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน การที่ให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ อันเกิดจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ โดยที่มองเห็นว่ามีคุณค่าและการปฏิบัติดังกล่าวจะทำให้เกิดความเรียบร้อย และความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคน

2.5.5 การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

มนุษย์เรามีลักษณะเฉพาะก็จริงอยู่ แต่มนุษย์แต่ละคนมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันมากมายและหลายด้าน เช่น ทางด้านร่างกาย ทางด้านอารมณ์ ทางด้านความคิด ทางด้านสติปัญญา ฯลฯ ความแตกต่างนี้ส่งผลให้มนุษย์มีศักยภาพไม่เท่าเทียมกัน และบางครั้งก่อให้เกิดปัญหามากมาย ทั้งปัญหาส่วนตัวและปัญหาสังคม เพราะความแตกต่างและความไม่เข้าใจในความแตกต่างของกันและกันนั่นเอง

นักจิตวิทยาได้แบ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลออกเป็น 2 ด้าน คือ (ชาติชาย พิกษณ์ธนาคม. 2544: 87-94)

1. ความแตกต่างภายในตัวบุคคล (Intraindividual Differences) คำว่า “Intra” มีความหมายว่า ภายใน ดังนั้นลักษณะนี้จึงเป็นลักษณะความแตกต่างภายในตัวบุคคล เช่น ผู้ที่มีความสามารถในการเรียนคณิตศาสตร์ได้คะแนนสูง อาจจะขาดทักษะในการเรียนรู้ภาษาหรือความแตกต่างทางความคิดของบุคคลที่เปลี่ยนจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Interindividual) คำว่า “Inter” แปลว่า ระหว่าง ดังนั้นลักษณะนี้จึงเป็นการศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีระดับสัมฤทธิ์ผลในการเรียน “สูง” และ “ต่ำ” ซึ่งมีการศึกษาได้หลายประการ เช่น

- เชาวนปัญญา
- ความสนใจ
- ยุทธวิธีในการเรียน
- พื้นฐานความรู้เดิม
- ทักษะในการรับรู้
- รูปแบบการเรียนรู้
- ความสามารถในการจำ
- แรงจูงใจ
- ทศนคติ
- สิ่งแวดล้อมทางสังคม

ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ต้องทำการสำรวจ และวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจว่าตัวแปรใดมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพราะระดับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายประการที่ระบุไว้ข้างต้น ในทำนองเดียวกัน อาร์ พันธ์มณี (2546: 31-33) กล่าวว่า ีว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลหมายถึงลักษณะของแต่ละบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างบุคคลทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้บุคคลมีลักษณะของตน ซึ่งอิทธิพลต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล มีดังต่อไปนี้คือ

1. พันธุกรรม (Heredity) คือลักษณะที่สืบทอดจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลาน อันมีผลเป็นปัจจัยพื้นฐานให้มนุษย์เรามีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ ลักษณะการถ่ายทอดทางพันธุกรรมในมนุษย์เกิดจากยีน (Gene) เป็นตัวกำหนดลักษณะต่าง ๆ

2. สิ่งแวดล้อม (Environment) มีอิทธิพลต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่นเดียวกับพันธุกรรม ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวสนับสนุนหรือขัดขวาง ดังนั้นสิ่งแวดล้อมคือทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่เป็นบุคคล สิ่งของ หรือเป็นวัตถุธรรม และนามธรรม สภาพการณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม สถาบันทางสังคม เป็นต้น

3. กรรมมนุษย์เราแตกต่างกัน เพราะการกระทำในอดีต ส่งผลให้มนุษย์แต่ละคนมีรูปร่างหน้าตา ระดับความคิด ความสำเร็จในชีวิต แตกต่างกันไป เช่น คนที่มีรูปร่างหน้าตาดี มักจะเป็นคนไม่ถือโกรธ คนที่ร่ำรวยมักเป็นผู้ที่ชอบทำบุญให้ทาน คนที่มีความเมตตา มักเป็นที่รักของผู้อื่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามความสามารถทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์ และทักษะต่าง ๆ ผู้เรียนกับผู้สอน มีบทบาทร่วมกันใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนจากสถานการณ์จริงที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เรียนรู้ความจริงในตัวเอง และความจริงในสิ่งแวดล้อมมาจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการ จัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแผนกิจกรรม และประเมินผล

จากการศึกษาการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความแตกต่างกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับเชาวน์ปัญญา ความสนใจ ยุทธวิธีในการเรียน พื้นฐานความรู้เดิม ทักษะในการรับรู้ รูปแบบการเรียนรู้ ความสามารถในการจำ แรงจูงใจ ทศนคติ สิ่งแวดล้อมทางสังคม และการเสริมแรงด้วยการให้ความสนใจ คำชมเชย หรือแลกเปลี่ยนกิจกรรม แสดงการยอมรับ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถโดยใช้กิจกรรมให้สัมพันธ์สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน

2.6 ข้อมูลพื้นฐานของครู

2.6.1 อายุ

รุ่งโรจน์ แสงคร้าม (สรวรรักษ์ พุทธิฤทธิ์. 2547: 66; อ้างอิงจาก รุ่งโรจน์ แสงคร้าม. 2532) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของรองสารวัตรสืบสวนสอบสวนในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับอายุและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนระยะเวลาในตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวนและชั้นยศ มีใช้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (วิไลลักษณ์ พินิจบุญภากร. 2546: 26; อ้างอิงจาก ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. 2533) กล่าวว่า อายุสามารถพยากรณ์ความท้อแท้ด้านความไม่สมหวังในผลสำเร็จของตนซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการทำงาน ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (วิไลลักษณ์ พินิจบุญภากร.

2546: 26; อ้างอิงจาก ศักดิ์ชัย นิรัฐทวิ. 2532) ได้ทำการศึกษาเรื่องความแปลกแยกกับพฤติกรรมการทำงานของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยที่กลุ่มครูอายุน้อย เป็นกลุ่มครูที่มีพฤติกรรมการทำงานในระดับต่ำ แต่ในขณะเดียวกันก็มีงานวิจัยของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535: 68-70) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานว่า อายุ วัยต่าง ๆ มีผลต่อการทำงาน คนอายุน้อย ไม่เหมาะสมกับการทำงานที่จำเจ ซึ่งสอดคล้องกับ พรทิพย์ อนุชาติบุตร (2546: 38) ที่กล่าวว่า อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีพฤติกรรมในการรับสิ่งใหม่ที่แตกต่างกัน กลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ปรับตัวเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้เร็วกว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มาลี จุฬา (2542: 148) กล่าวว่า บุคคลที่อายุน้อยจะมีความพร้อมและฉับไว ต่อการตอบสนองสิ่งเร้าได้โดยง่าย สามารถรับสิ่งใหม่ ๆ มาปฏิบัติ สามารถปรับแนวคิด ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้โดยง่าย ซึ่งสอดคล้องกับทิพสุดา ลีลาศิริคุณ (2545: 23-25) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน อายุมากขึ้น ย่อมหมายถึง ประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น ตลอดจนวุฒิภาวะในการคิด การตัดสินใจก็เปลี่ยนแปลงไปตามอายุ เป็นต้น

2.6.2 วุฒิการศึกษา

เวทวิชญ์ เนียมอินทร์ (2542: 35) ได้ทำการศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน พบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู โดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยครูชายมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าครูผู้หญิง ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรี สอดคล้องกับ ปริญญา วันจันทร์ (2536: 40) กล่าวว่า ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษاپริญญาตรีขึ้นไปมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ลัดดา เจียมจูละ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาถึงความต้องการการนิเทศภายในของครู เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 กลุ่มที่ 1 บางกอกน้อย พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีการปฏิบัติการณ์เทศภายในเกี่ยวกับการเรียนการสอน การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความต้องการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน

2.6.3 ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอนถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากย่อมมีความสามารถในการสอนและมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า แต่การที่ครูจะมีประสบการณ์ในการสอนแต่เพียงอย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องมีความรู้ในเรื่องของหลักวิชาการ จะเป็นเครื่องประกันได้ว่าเป็นครูที่มีความก้าวหน้าในการทำงาน และคุณภาพของงานที่ทำบ่งบอกถึงความสามารถของครูที่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถจนเกิดประสิทธิภาพ ทั้งครูและนักเรียนได้รับรางวัลการแข่งขัน ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2544: 15-20) ดังที่ เทอร์รี่ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2525; อ้างอิงจาก Terry. 1960) ให้แนวคิดว่าความสำเร็จของหน่วยงานนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้คือ 1) บุคลากรมีความสามารถ 2) การกำหนดนโยบายหรือจุดหมายในการทำงาน 3) อธิบายวิธีการทำงานและลักษณะของงานที่ทำให้แก่เพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาทราบ 4) การมอบอำนาจหน้าที่ให้ 5) การส่งเสริมให้เพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถทำงานได้สำเร็จ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ปราณี สาระจิตต์ (2537: 2-10) ได้พัฒนาชุดการศึกษาด้วยตนเอง เรื่องการจัดการชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า ครูมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม จัดกิจกรรมหลายชนิด ดำเนินกิจกรรมราบรื่นและต่อเนื่องมากขึ้น โดยครูส่วนใหญ่นำวิธีการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียนไปใช้ ลดการใช้คำสั่ง รวมทั้งมีการเสริมแรงทางบวกเพื่อรักษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้คงอยู่

สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ (2540: 52-58) กล่าวถึง กระบวนการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่ามุ่งให้ทุกคนที่เข้ามาสัมผัสกับโรงเรียนแล้วรู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่ในบ้านที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิต (An Amiable School) ลักษณะตัวอาคารและพื้นที่ในโรงเรียนจะส่งเสริมให้มีการพบปะการติดต่อสื่อสารกัน และมีความสัมพันธ์กันของบุคคลทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับระบบโรงเรียน

การจัดรูปแบบทางโครงสร้างสิ่งของวัตถุ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ กระตุ้นให้เกิดขบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยการเลือกสิ่งที่น่าสนใจ การแก้ปัญหาและการค้นพบ

การจัดสถานที่ในอาคารเรียน ครูจัดที่สำหรับครูพบกับนักเรียนทั้งกลุ่ม ที่สำหรับนักเรียนทำกิจกรรมกันเอง ที่ที่ครูจะพบปะกับเด็กกลุ่มเล็ก หรือแม้กระทั่งที่นักเรียนจะอยู่ตามลำพัง โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวที่มีผลเอื้อต่อการเรียนรู้

ประมวล โหระสิงห์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนปกติ: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งฝน อำเภอทุ่งฝน จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์คะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านการปรับตัว หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านการปรับตัวก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านการปรับตัวหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุทุมพร พรายอินทร์ (2542: 31-35) ได้ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาลในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูอนุบาลจัดบรรยากาศในชั้นเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวัสดุ

อุปกรณ์ และด้านการจัดพื้นที่ให้มีความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างเด็ก ๆ การจัดวัสดุและอุปกรณ์ มีการจัดวางอย่างมีระบบและอยู่ในระดับความสามารถของเด็กในการช่วยเหลือตนเอง

สุพล อนามัย (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 2 ด้าน ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และ สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน และ 2) สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย บรรยากาศ ในชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามโรงเรียนเอกชน ประสิทธิภาพในการสอน และกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า 1) การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพและสภาพแวดล้อมด้านวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำแนกตามโรงเรียนเอกชน พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อ จำแนกตามประสิทธิภาพในการสอน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนมากมีการปฏิบัติมากกว่าครูที่มี ประสิทธิภาพในการสอนน้อย และเมื่อจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมมีการ ปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมี การปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แจ๊คสัน (Jackson. 2005: 12-13) ได้ศึกษาผลกระทบและความสัมพันธ์ระหว่างครู กับรูปแบบการจัดชั้นเรียนโรงเรียนในเมืองเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน โดยศึกษาลักษณะการ จัดการชั้นเรียนของครูแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงการบริหารบุคคล รูปแบบระบบการจัดการชั้นเรียน และการจัดพฤติกรรม ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสอนและการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน ให้ประสบความสำเร็จ จากการวิจัยพบว่า ครูชาวอเมริกันที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ได้รับการ รับรองเป็นครูระดับมืออาชีพ โดยทำการสอนในระดับท้องถิ่นนั้น ๆ ครูผู้ชายมีการดูแลการปฏิบัติ กิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดกว่าครูหญิงที่ทำการสอนโดยทั่วไป โดยใช้ศิลปะในการสอนที่ หลากหลาย และการดูแลนักเรียนในการจัดกิจกรรมการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้เหมือน การสอนโดยทั่วไป

กรอส (Gross. 2005: 2) ได้ศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนเริ่มเข้าสู่วัยเด็กในช่วง อายุในระดับปฐมวัยกับการจัดการชั้นเรียน การนำนักเรียนจำนวน 25-30 คน มาอยู่รวมกัน ระหว่าง อายุในช่วง 3-4 ปี พบว่า เด็กที่มีอายุก่อนเกณฑ์เข้าโรงเรียนจะเริ่มเรียนรู้จากการตอบคำถามจาก สิ่งที่พบใกล้ตัวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียน รวมทั้งบทบาทของครูในขณะจัด กิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การที่โรงเรียนเอกชนจะมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น ต้องมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และการจัดการชั้นเรียน อันนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียน และการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6 โรงเรียน ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวนทั้งสิ้น 157 คน

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 6 โรงเรียน ปีการศึกษา 2550 จำนวน 113 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน

ขั้นที่ 2 กำหนดกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน เทียบสัดส่วนตามระดับชั้น ในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

ขั้นที่ 3 ดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังปรากฏจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

โรงเรียน	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ป.4	ป.5	ป.6	รวม	ป.4	ป.5	ป.6	รวม
อรุณประดิษฐ	12	13	14	39	9	9	10	28
เซนต์โยเซฟ	11	11	12	34	8	8	9	25
ราษฎร์วิทยา	10	10	8	28	7	7	6	20
ปริยัติรังสรรค์	12	11	11	34	9	8	8	25
สุวรรณรังสฤษฎ์วิทยาลัย	4	4	4	12	2	3	3	8
ศึกษาปัญญา	3	3	4	10	2	2	3	7
รวมทั้งสิ้น	52	52	53	157	37	37	39	113

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น โดยการศึกษาจากตำรา เอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีต่อการจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พัฒนามาจากแบบสอบถามของชุดิมน ศรีแก้ว (2546: 107-113) ลักษณะข้อคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีต่อการจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการชั้นเรียน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's Scale) และศึกษาการสร้างแบบสอบถามของ สรวงรักษ์ พุทธิฤทธิ์ (2547: 168-172)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นขอความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และการใช้ภาษาในแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ในเรื่องการสร้างเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน ช่วยตรวจโครงสร้างเนื้อหาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วนำมาแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ สำหรับรายละเอียดที่ให้ตรวจได้แก่ ตรวจสอบความชัดเจน และความครอบคลุมนิยาม ตัวแปร ตรวจสอบคำถามแต่ละข้อว่า ตรงตามนิยามหรือไม่ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item-Objective Congruence) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC 0.6 ขึ้นไปผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ

อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.2 อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี

อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ

4.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกศักดิ์ บุตรลับ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

4.4 นายเชมณัฐ จันทรวงศ์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

4.5 นายสุพล อนามัย

ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลจังหวัด จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ได้อำนาจวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาไปจัดทำชุดแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 6 โรงเรียน มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ทั้ง 6 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมกับนัดหมาย วัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 คน ใน 6 โรงเรียน ได้แบบสอบถามกลับคืน 110 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.34

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาจัดกระทำดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
 - 1.2 ลงรหัสหมายเลขแบบสอบถามแต่ละฉบับตามรายชื่อโรงเรียน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
 - 1.3 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสหมายเลขแล้วทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์และสถิติเพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้
 - 2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ
 - 2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 การจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยรวมรายด้านและรายข้อ เสนอ

เป็นตารางประกอบความเรียงและในการแปลผลคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	การจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับการปฏิบัติดีมาก
3.50-4.49	หมายถึง	การจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับการปฏิบัติดี
2.50-3.49	หมายถึง	การจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	การจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับการปฏิบัติควรปรับปรุง
1.00-1.49	หมายถึง	การจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับการปฏิบัติควรปรับปรุง อย่างยิ่ง

2.3 เปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล จำแนกตาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดำเนินการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติพื้นฐานประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC)

เพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -

Coefficient ของ ครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีอายุต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนต่างกัน ได้แก่ กลุ่มอายุ 20-25 ปี กลุ่มอายุ 25-30 ปี และกลุ่มอายุ 30 ปีขึ้นไป ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA)

3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน ได้แก่ ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ใช้การทดสอบค่าที ($t - test$)

3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่า ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA)

ในกรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 3.1 ดำเนินการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผู้วิจัยจะได้ผลตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการแจกแจงแบบ t
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน (Mean Squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียน และการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และโดยรวม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัย

ในชั้นเรียน และการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา
ประสบการณ์ในการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เพชรบุรี เขต 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย
รายละเอียด ดังนี้

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา และ
ประสบการณ์ในการสอน ผลปรากฏดังตาราง 2**

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา และ
ประสบการณ์ในการสอน

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	4	3.6
25 – 30 ปี	45	40.9
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	61	55.5
รวม	110	100.0
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	100	90.9
สูงกว่าปริญญาตรี	10	9.1
รวม	110	100.0
ประสบการณ์ในการสอน		
ต่ำกว่า 5 ปี	28	25.5
5 – 10 ปี	43	39.1
ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป	39	35.4
รวม	110	100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่

31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาคือครูผู้สอนที่มีอายุระหว่าง 25-30 ปี และครูผู้สอนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.9 และ 3.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 100 คน คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมาคือ ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

สำหรับการพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอน ระหว่าง 5-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมาคือครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.3 และพบว่าครูผู้สอนส่วนน้อยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังปรากฏในตาราง 3-8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การจัดการชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.23	.58	ดี
ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	4.16	.48	ดี
ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.15	.41	ดี
ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน	4.52	.52	ดี
ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.30	.48	ดี
โดยรวม	4.27	.42	ดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่า การจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมมีการจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .42)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนในระดับมากตามอันดับค่าเฉลี่ยคือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .52) รองลงมาคือ ด้านการคำนึงความ

แตกต่างกันระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .48) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .58) ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .48) และด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .41) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

การจัดการชั้นเรียน ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ครูจัดห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก	4.46	.62	ดี
2. ครูจัดห้องเรียนให้มีแสงสว่างพอเหมาะ	4.47	.59	ดี
3. ครูจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.31	.75	ดี
4. ครูจัดสภาพห้องเรียนให้รู้สึกมีชีวิตชีวา สดชื่น แจ่มใส น่าอยู่ น่าเรียน	4.27	.74	ดี
5. ครูจัดสภาพห้องเรียน สะอาด สวยงาม เป็น ระเบียบ	4.34	.73	ดี
6. ครูใช้ห้องเรียนอย่างเหมาะสม และมีการดูแล บำรุงรักษาเป็นอย่างดี	4.33	.69	ดี
7. ครูจัดห้องเรียนให้มีสภาพและบรรยากาศ เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.24	.72	ดี
8. ครูจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับ ประสบการณ์ชีวิตจริงของผู้เรียน	4.06	.82	ดี
9. ครูจัดห้องเรียนโดยมีตำรา เอกสาร วารสาร ให้ ศึกษา ค้นคว้าอย่างเพียงพอ	3.96	.91	ดี
10. ครูจัดห้องเรียนให้มีความทันสมัยเหมาะสม สำหรับฝึกภาคปฏิบัติ	3.89	.87	ดี
โดยรวม	4.23	.58	ดี

ตาราง 4 แสดงว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่า $\bar{X}$ สูงใน 3 อันดับแรก คือ ครูจัดห้องเรียนให้มีแสงสว่างพอเหมาะ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = .59) ครูจัดห้องเรียนให้มี

อากาศถ่ายเทสะดวก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = .62) และครูจัดสภาพห้องเรียนสะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .73)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

การจัดการชั้นเรียน ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ครูเตรียมแผนการสอนอย่างดี มีกิจกรรมที่น่าสนใจ	4.20	.63	ดี
2. ครูพูดอธิบายกิจกรรมอย่างชัดเจน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมอภิปราย	4.29	.65	ดี
3. ครูกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน	4.36	.69	ดี
4. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน	3.92	.81	ดี
5. ครูมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่	4.23	.62	ดี
6. ครูมีความสามารถในการประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อการเรียนการสอน	4.16	.63	ดี
7. ครูจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย	4.02	.69	ดี
8. ครูอภิปรายผล และยกตัวอย่างพฤติกรรมที่พึงประสงค์	4.14	.64	ดี
9. ครูวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.30	.68	ดี
10. ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจไม่ให้นักเรียนเบื่อ	4.06	.69	ดี
โดยรวม	4.16	.48	ดี

จากตาราง 5 แสดงว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบที่มีการจัดการชั้นเรียน ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับดี สำหรับข้อที่มีค่า $\bar{X}$ สูงใน 3 อันดับแรก คือ ครูกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .69) ครูวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .68) และครูมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .62)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

การจัดการชั้นเรียน ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดหรือฝึกปฏิบัติจนเกิดความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง	4.25	.62	ดี
2. ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนค้นหาข้อมูล เพื่อสรุปด้วยตนเอง	4.05	.66	ดี
3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ชักถาม ในระหว่างการเรียนการสอน	4.37	.59	ดี
4. ครูช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม	4.40	.56	ดี
5. ครูเลือกวิธีการจัดกิจกรรมที่สัมพันธ์กับความสามารถของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.07	.63	ดี
6. ครูใช้สื่อแปลกใหม่ น่าสนใจ	3.82	.68	ดี
7. ครูดำเนินกิจกรรมและปฏิบัติตามเวลาสม่ำเสมอ	4.16	.72	ดี
8. ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและปรับเปลี่ยนกิจกรรมสม่ำเสมอ	4.02	.64	ดี
9. ครูจัดกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกัน	4.23	.67	ดี
10. ครูจัดกิจกรรมให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นในการอภิปรายเป็นกลุ่ม และทั้งชั้นเรียน	4.15	.75	ดี
โดยรวม	4.15	.41	ดี

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการจัดการชั้นเรียนในการปฏิบัติด้านนี้อยู่ในระดับดี สำหรับข้อที่มีค่า $\bar{X}$ สูงใน 3 อันดับแรกคือ ครูช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือหรือในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = .56)

ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ชักถามในระหว่างการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = .59) และครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดหรือฝึกปฏิบัติจนเกิดความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .62)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

การจัดการชั้นเรียน ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ครูให้คำปรึกษาที่ดีและมีความเป็นมิตร	4.55	.62	ดีมาก
2. ครูชี้ข้อบกพร่องในการเรียนให้นักเรียนทราบและติดตามแก้ไข ปรับปรุง	4.38	.65	ดี
3. ครูมีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	4.55	.63	ดีมาก
4. ครูให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับนักเรียน	4.48	.67	ดี
5. ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำและเป็นผู้สนับสนุนที่ดี	4.56	.63	ดีมาก
6. ครูให้ความรัก ความสนใจนักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน	4.55	.63	ดีมาก
7. ครูพูดจาสุภาพ ประพฤติดี เป็นตัวอย่างแก่นักเรียน	4.52	.65	ดีมาก
8. ครูยิ้มแย้มแจ่มใส และมีเมตตา	4.55	.66	ดีมาก
9. ครูมีการตักเตือนและอบรมนักเรียนด้วยความรัก	4.59	.64	ดีมาก
10. ครูมีความเห็นใจและให้กำลังใจแก่นักเรียนทุกคน	4.55	.66	ดีมาก
โดยรวม	4.52	.52	ดีมาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก 8 ข้อ และระดับดี 2 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการชั้นเรียนในระดับดีมาก ที่มีค่า $\bar{X}$ สูงใน 3 อันดับแรก คือ ครูมีการตักเตือนและอบรมนักเรียนด้วยความรัก ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .64) ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำและเป็นผู้สนับสนุนที่ดี ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = .63) และครูมีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .63) รวมทั้งข้อครูให้ความรัก ความสนใจนักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .63) ข้อที่มีการจัดการชั้นเรียนด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียนในระดับดี 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่า $\bar{X}$ คือ ครูให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับนักเรียน

($\bar{X} = 4.48$, S.D. = .67) และครูชี้ข้อบกพร่องในการเรียนให้นักเรียนทราบและติดตามแก้ไขปรับปรุง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .65)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

การจัดการชั้นเรียน ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกงานที่ตรงกับความสนใจ ความสามารถของแต่ละคน	4.05	.71	ดี
2. ครูมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างเป็นมิตร	4.47	.60	ดี
3. ครูเลือกวิธีการสอนที่สัมพันธ์สอดคล้องกับความสามารถ ของนักเรียน	4.26	.60	ดี
4. ครูให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม	4.38	.64	ดี
5. ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและเปลี่ยนกิจกรรม หมุนเวียน กิจกรรม	4.16	.67	ดี
6. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึง ความสามารถของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน	4.26	.73	ดี
7. ครูเอาใจใส่ กระตือรือร้นกับความร่วมมือของเด็ก	4.45	.61	ดี
8. ครูเชื่อมโยงเนื้อหาที่เข้ากับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน	4.35	.67	ดี
9. ครูจัดให้มีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกตจากการปฏิบัติงาน จากแฟ้มสะสมงาน จาก บันทึก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ฯลฯ	4.36	.71	ดี
โดยรวม	4.30	.48	ดี

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับดี ที่มีค่า $\bar{X}$ สูง ใน 3 อันดับแรก คือ ครูมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างเป็นมิตร ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = .60) ครูให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .64) และครูจัดให้มีการ

ประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น การสังเกตจากการปฏิบัติงาน จากแฟ้มสะสมงาน จากบันทึก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .71)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังปรากฏในตารางที่ 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

การจัดการชั้นเรียน	ช่วงอายุ								
	ต่ำกว่า 25 ปี			25-30 ปี			ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป		
	(n = 5)			(n = 45)			(n = 61)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.85	.10	ดีมาก	4.11	.60	ดี	4.27	.54	ดี
ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	4.72	.25	ดีมาก	4.10	.52	ดี	4.17	.45	ดี
ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.52	.18	ดีมาก	4.14	.44	ดี	4.13	.39	ดี
ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน	4.90	.11	ดีมาก	4.46	.53	ดี	4.55	.53	ดีมาก
ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.83	.14	ดีมาก	4.27	.52	ดี	4.29	.45	ดี
รวม	4.76	.12	ดีมาก	4.22	.45	ดี	4.28	.39	ดี

จากตาราง 9 แสดงว่า การจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้ผลดังนี้

1. ครูผู้สอนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = .12) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงด้านการจัดการชั้นเรียนในระดับดีตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = .11) ด้านการจัด

สิ่งแวดลอมที่เอื้อต่อการเรี ยนรู้ ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = .10) ด้านการค ำเนืงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = .14) ด้านการด ำเนืงการสอนอย่างเป็ นระบบ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .25) และด้านการจัดกิจกรรมใ ห้นักเรียนประสบความสำเร็ จ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .18) ตามล ำดับ

2. ครูผู้สอนที่มีอายุ 25-30 ปี มีการจัดการชั้นเรี ยนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .45) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยมีค่า $\bar{X}$ เรืงล ำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรี ยน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = .53) ด้านการค ำเนืงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .52) ด้านการจัดกิจกรรมใ ห้นักเรียนประสบความสำเร็ จ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .44) ด้านการจัดสิ่งแวดลอมที่เอื้อต่อการเรี ยนรู้ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .60) และด้านการด ำเนืงการสอนอย่างเป็ นระบบ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .52) ตามล ำดับ

3. ครูผู้สอนที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีการจัดการชั้นเรี ยนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .39) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการจัดการชั้นเรี ยนในระดับดีมาก 1 ด้าน และระดับดี 4 ด้าน สำหรับด้านที่มีการจัดการชั้นเรี ยนในระดับดีมาก คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรี ยน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .53) สำหรับด้านที่มีการจัดการชั้นเรี ยนในระดับดี เรืงตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือ ด้านการค ำเนืงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = .45) ด้านการจัดสิ่งแวดลอมที่เอื้อต่อการเรี ยนรู้ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .54) ด้านการด ำเนืงการสอนอย่างเป็ นระบบ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = .45) และด้านการจัดกิจกรรมใ ห้นักเรียนประสบความสำเร็ จ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = .39) ตามล ำดับ

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6 เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำแนกตามอายุ

การจัดการชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการจัดสิ่งแวดลอมที่ เอื้อต่อการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	2.247	1.124	3.485*
	ภายในกลุ่ม	107	34.498	.322	-
	รวม	109	36.746	-	-
2. ด้านการดำเนินการสอน อย่างเป็นระบบ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.402	.701	3.044*
	ภายในกลุ่ม	107	24.637	.230	-
	รวม	109	26.039	-	-
3. ด้านการจัดกิจกรรมให้ นักเรียนประสบความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	2	.582	.291	1.707
	ภายในกลุ่ม	107	18.233	.170	-
	รวม	109	18.815	-	-
4. ด้านการสร้างวินัย ในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.772	.386	1.401
	ภายในกลุ่ม	107	29.475	.275	-
	รวม	109	30.247	-	-
5. ด้านการคำนึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.163	.582	2.541
	ภายในกลุ่ม	107	24.489	.229	-
	รวม	109	25.653	-	-
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.102	.557	3.202*
	ภายในกลุ่ม	107	18.411	.172	-
	รวม	109	19.513	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 แสดงว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ย
การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดสิ่งแวดลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และด้านการ
ดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัด
กิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความ
แตกต่างระหว่างบุคคล ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ของครูผู้สอนที่มีอายุต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 11 และ 12

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนการปฏิบัติของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในการจัดการชั้นเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	25-30 ปี	ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป
		4.85	4.11	4.27
ต่ำกว่า 25 ปี	4.85	-	.74*	.58
25-30 ปี	4.11	-	-	.16
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.27	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 11 แสดงว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มากกว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุ 25-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนการปฏิบัติของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในการจัดการชั้นเรียนด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	25-30 ปี	ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป
		4.72	4.10	4.17
ต่ำกว่า 25 ปี	4.72	-	.55	.62*
25-30 ปี	4.10	-	.07	-
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.17	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 12 แสดงว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการชั้นเรียนด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ มากกว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุ 25-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การจัดการชั้นเรียน	วุฒิการศึกษา						t
	(n = 100)			(n = 10)			
	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1. ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.23	.59	ดี	4.20	.40	ดี	.191
2. ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	4.16	.48	ดี	4.18	.51	ดี	-.080
3. ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.15	.41	ดี	4.16	.39	ดี	-.065
4. ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน	4.51	.52	ดีมาก	4.67	.55	ดี	-.886
5. ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.30	.49	ดี	4.32	.39	ดี	-.103
รวม	4.27	.42	ดี	4.30	.37	ดี	-.222

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 13 แสดงว่า การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดชั้นเรียนใน 5 ด้าน

1. ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .42) เมื่อพิจารณารายด้านในการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนในระดับดีมาก คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .52) ส่วนด้านการจัดการชั้นเรียนในระดับดีเรียงตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือ ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .49) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .59) ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .48) และด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .41)

2. ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในการปฏิบัติการการจัดการชั้นเรียนในระดับมากตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = .55) ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = .39) ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .51) และด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .39)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

การจัดการชั้นเรียน	ประสบการณ์ในการสอน								
	ต่ำกว่า 5 ปี			5-10 ปี			10 ปีขึ้นไป		
	(n = 28)			(n = 43)			(n = 39)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.11	.66	ดี	4.31	.59	ดี	4.22	.49	ดี
2. ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	4.16	.60	ดี	4.19	.47	ดี	4.14	.42	ดี
3. ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.12	.49	ดี	4.14	.39	ดี	4.17	.38	ดี
4. ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน	4.49	.58	ดี	4.55	.50	ดีมาก	4.52	.51	ดีมาก
5. ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.30	.62	ดี	4.34	.43	ดี	4.26	.48	ดี
รวม	4.24	.52	ดี	4.31	.40	ดี	4.26	.36	ดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 14 แสดงว่า ครูผู้สอนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้ผลดังนี้

1. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงด้านการจัดการชั้นเรียนในระดับดีตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .58) ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .62) ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ

($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .60) ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .49) และด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .66) ตามลำดับ

2. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี มีการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามการจัดการชั้นเรียนในระดับดีมาก คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .50) ส่วนการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนในระดับมากเรียงตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือ ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .43) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = .59) ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .47) และด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .39) ตามลำดับ

3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป มีการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = .37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามการจัดการชั้นเรียนในระดับดีมาก คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .51) ส่วนการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับดี เรียงตามอันดับค่า $\bar{X}$ คือ ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = .48) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .49) ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = .38) และด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .42) ตามลำดับ

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอน
โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

การจัดการชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	.672	.336	.996
	ภายในกลุ่ม	107	36.074	.337	-
	รวม	109	36.746	-	-
ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็น ระบบ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.814	1.907	.078
	ภายในกลุ่ม	107	26.001	.243	-
	รวม	109	26.039	-	-
ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ประสบความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.250	2.625	.150
	ภายในกลุ่ม	107	18.762	.175	-
	รวม	109	18.815	-	-
ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.239	3.119	.111
	ภายในกลุ่ม	107	30.185	.282	-
	รวม	109	30.247	-	-
ด้านการคำนึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	.154	7.696	.323
	ภายในกลุ่ม	107	25.499	.238	-
	รวม	109	25.653	-	-
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	8.884	4.442	.245
	ภายในกลุ่ม	107	19.425	.182	-
	รวม	109	19.513	-	-

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 15 แสดงว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีความคิดเห็นด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์
ในการสอนต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุปการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้สรุปผลดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย
8. อภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียน และการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียน และการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีอายุต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน

3. ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 6 โรงเรียน ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 6 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนครูผู้สอนทั้งสิ้น 113 คน และสุ่มตัวอย่างครูผู้สอนโดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ตามระดับชั้นในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นเรียนแล้ว ดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นโดยอาศัยการศึกษาจากตำรา เอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีต่อการจัดการชั้นเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test) ส่วนอายุและประสบการณ์ในการสอน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพร้อมด้วยหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ไปด้วยตนเอง และไปรับด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 6 โรงเรียน ซึ่งแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 110 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.34

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกัน และมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ระดับดี 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูจัดห้องเรียนให้มีแสงสว่างพอเหมาะ รองลงมาได้แก่ ครูจัดห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก และครูจัดสภาพห้องเรียนสะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ

1.2 ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดการชั้นเรียนด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับดี ระดับดี 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน รองลงมาได้แก่ ครูวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และครูมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับดี ระดับดี 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือหรือในการทำกิจกรรม รองลงมาได้แก่ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน

แสดงความคิดเห็น ชักถามในระหว่างการเรียนการสอน และครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิด หรือฝึกปฏิบัติจนเกิดความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง

1.4 ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก 8 ข้อ และระดับดี 2 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการชั้นเรียนในระดับดีมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูมีการตักเตือนและอบรมนักเรียนด้วยความรัก ร้องลงมาได้แก่ ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำและเป็นผู้สนับสนุนที่ดี และครูมีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน ข้อที่มีการจัดการชั้นเรียนด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ระดับดี 2 ข้อ ได้แก่ ครูให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับนักเรียน และครูชี้ข้อบกพร่องในการเรียนให้นักเรียนทราบและติดตามแก้ไขปรับปรุง

1.5 ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการจัดการชั้นเรียนด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการจัดการชั้นเรียนด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลอยู่ในระดับดี ระดับดี 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างเป็นมิตร ร้องลงมาได้แก่ ครูให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม และครูจัดให้มีการประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น การสังเกตจากการปฏิบัติงานจากแฟ้มสะสมงาน จากบันทึกผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ฯลฯ

2. การเปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมและในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จำแนกตามตัวแปรต้น ได้ดังนี้

2.1 การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มากกว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีอายุ 25-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันพบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีข้อค้นพบที่สำคัญในการอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การสร้างวินัยในชั้นเรียน และการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยกำหนดนโยบายให้โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดเน้นการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บุคลากรทุกคนในโรงเรียน ผู้ปกครองที่มาติดต่อกับโรงเรียน สามารถสัมผัสถึงบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่แสดงออกถึงความสงบ ร่มรื่น โดยจัดสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ มีมุมธรรมชาติต่าง ๆ เป็นสถานที่พักผ่อนคลายเครียด และมีวัดภายในโรงเรียน มีการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ติดป้ายพุทธภาษิต และหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาบริเวณอาคารเรียนและห้องเรียน ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และอากาศถ่ายเทสะดวก และภายในห้องเรียนเน้นเรื่องความสะดวก ความปลอดภัย ร่มรื่นสวยงาม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจเกิดความรู้สึกพอใจ สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2546: 229-232) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องจัดสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ให้เหมาะสม คือ ห้องเรียนมีสีสันทันดู เหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี ปราศจากเสียงรบกวน สะอาด ถูกสุขลักษณะ เป็นระเบียบเรียบร้อย และ จำรัส นองนาก (2547: 7-8) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ ห้องเรียน ต้องมีบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าห้องเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง มีความรู้สึกสะอาด สบาย อบอุ่น เช่นเดียวกับอยู่ที่บ้าน การจัดสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ไม้ดอกไม้ประดับ และต้องพร้อมที่จะให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ ดังนั้นการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จึงได้ดำเนินการตามนโยบายเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับนักวิชาการที่กล่าวว่า การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความสุข อบอุ่น ห้องเรียนสะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ

1.2 ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับดี ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญในการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยกำหนดให้ผู้บริหารและคณะครู นักเรียน ต้องมีส่วนร่วมในการจัดสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ ส่งผลให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นจึงส่งเสริมให้โรงเรียนดำเนินการจัดการชั้นเรียนด้านการ

ดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ เพราะครูคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด มีอิทธิพลต่อจิตใจของนักเรียนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จึงได้จัดการอบรมครูอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้ครูเข้าใจในหลักสูตร วิธีการสอน และการจัดกิจกรรม การวางแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการพัฒนาตนเอง และสามารถปฏิบัติการสอนอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 180) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงการทำงานตามระบบ กิจกรรม กล่าวคือ การสอนเป็นงานหนึ่งของครูผู้สอนที่มีกิจกรรมหลัก คือ การเตรียมการสอน การประเมินผู้เรียน การวางแผนการสอน และการประเมินผล เช่นเดียวกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ (2542: 13-16) และ ธนาธิป พรกุล (2544: 6) บทบาทของครูในการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ครูต้องเตรียมตนเองให้พร้อมทั้งเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สามารถวัดได้ครอบคลุมทุกด้าน สอดคล้องกับ ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2545: 11-18) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น มีขั้นตอนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข เรียนรู้แบบองค์รวมโดยการคิด และปฏิบัติจริง

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับดี ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา จุดเน้นของด้านวิชาการ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มุ่งเน้นที่จะให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ตามความสามารถของผู้เรียน รวมไปถึงความรู้และทักษะความสามารถต่าง ๆ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยส่งเสริม สนับสนุน ครูผู้สอนให้คำนึงถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2545: 4-5) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ในทำนองเดียวกัน ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 236-243) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดการพัฒนาทางความคิด การปฏิบัติการแก้ปัญหา และวิธีการหาความรู้ (Learn how to Learn) สอดคล้องกับ เริงชัย จงพิพัฒน์สุข (2543: 53) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้

1.4 ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและนักเรียน ร่วมกันสร้างกฎระเบียบข้อตกลงในโรงเรียนและชั้นเรียนเพื่อควบคุมดูแลพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและระบบเทคโนโลยี ดังนั้น

พฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียนไม่สามารถทำนายได้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ความต้องการทางสังคมของนักเรียน อิทธิพลจากภายนอก การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัว ดังนั้นโรงเรียนเอกชน จึงให้ความสำคัญในด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน โดยครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้รักษาซึ่งกฎระเบียบวินัย มาเป็นบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียน ครูจัดบรรยากาศของความอบอุ่นเป็นที่พึ่งของนักเรียน สามารถให้คำปรึกษาแนะนำ เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายกรณี ให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับนักเรียน ตักเตือนและอบรมนักเรียนด้วยความรัก รวมทั้งให้กำลังใจ ซึ่งสอดคล้องกับอารีย์ พันธุ์ณี (2546: 71-80) กล่าวว่า ครูมีบทบาทในการปกครองชั้นเรียนอย่างมาก ถ้าครูวางตัวเหมาะสมและมีท่าทีน่าเคารพ ทำให้เด็กเกรงใจ เช่นเดียวกับ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545: 7-9) กล่าวว่า การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จะเป็นบรรยากาศทางด้านจิตใจ มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งบทบาทของครูผู้สอน ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนด้วยความเป็นมิตร ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือนักเรียน และมีความเป็นกัลยาณมิตร โดยถือเอาความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน การให้นักเรียนรู้จักการปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ อันเกิดจากความสมัครใจ ก่อให้เกิดความเรียบร้อยและระเบียบวินัย

1.5 ด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะสถานศึกษาดำเนินการตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ในการจัดการศึกษา คือ นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การพัฒนานักเรียนในด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูต้องศึกษาความแตกต่างแต่ละด้านของนักเรียน เนื่องจากครูมีเวลาสัมผัสกับนักเรียนมากกว่าบุคคลอื่น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 87-94) กล่าวว่า การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นความแตกต่างซึ่งส่งผลให้มนุษย์มีศักยภาพไม่เท่าเทียมกัน ลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลที่แสดงออกหรือตอบสนองสิ่งที่สังเกตเห็นได้ เช่นเดียวกับ ประยูร บุญใช้ (2547: 57-75) กล่าวว่า การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมโอกาสในการสร้างสรรค์งานที่แปลกใหม่ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ในทำนองเดียวกัน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543: 31-49) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ด้านอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ครูส่วนใหญ่ต่างก็มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน เนื่องจากในปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งต่างก็สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ด้วยการให้ได้รับการอบรมสัมมนาทางวิชาการ

ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะและเรียนรู้เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคม และเพื่อเป้าหมายสำคัญคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง สังคม ชุมชน รวมทั้งท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การจัดการชั้นเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ทิพสุตา ลีลาศิริคุณ (2545: 23-25) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากร และเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำมาใช้อธิบายและทำนายปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรได้

ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน สอดคล้องกับ สมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ที่ว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่มีอายุต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน สอดคล้องกับทิพสุตา ลีลาศิริคุณ (2545: 23-25) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากร และเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำมาใช้อธิบายและทำนายปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรได้ โดยเฉพาะคำกล่าวของ พรทิพย์ อนุชาติบุตร (2546: 38) ที่กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีพฤติกรรมในการรับสิ่งใหม่ที่แตกต่างกัน กลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ปรับตัวเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้เร็วกว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุ 50 ปี สอดคล้องกับ มาลี จุฑา (2542: 148) กล่าวว่า บุคคลที่อายุน้อยมีความพร้อมและนับไวต่อการตอบสนองสิ่งเร้า สามารถรับสิ่งใหม่ ๆ มาปฏิบัติ สามารถปรับแนวคิด ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้โดยง่าย ซึ่งคำกล่าวนี้อสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มอายุที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ สูงกว่ากลุ่มอายุ 25-30 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป

2.2 ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 2 ที่ว่า ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนสามารถนำความรู้มาปรับใช้กับงานที่ตนให้สำเร็จลุล่วงได้ สามารถรับผิดชอบหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย มีการเรียนรู้ปัญหาและรู้จักที่จะแสวงหาพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา เจียมจุไร (2547: บทคัดย่อ) พบว่า ครูที่มีวุฒิศึกษาระดับปริญญาตรี หรือต่ำกว่าปริญญาตรี มีการปฏิบัติการณ์เทศภายในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน แตกต่างจากครูที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เพชรบุรี เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ที่กำหนดไว้ว่า ครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่ต่างก็มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน เนื่องจากในปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งต่างก็สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ด้วยการให้ได้รับการอบรมสัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะและเรียนรู้เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคม และเพื่อเป้าหมายสำคัญคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง สังคม ชุมชน รวมทั้งท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การจัดการชั้นเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยเรื่องการจัดการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้นำเป็นแนวทางพัฒนา ปรับปรุง และให้คำแนะนำปรึกษา เพื่อให้การจัดการชั้นเรียนในโรงเรียนเอกชน เกิดประสิทธิภาพและส่งผลประโยชน์สู่ผู้เรียนโดยตรง ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับดี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการให้ความรู้ จัดฝึกอบรม และกำหนดแนวทางปฏิบัติแก่ครูผู้สอน ในด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ตลอดจนการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย

1.2 ครูผู้สอนสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ และการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลื่องงานตรงกับความสามารถของแต่ละคน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยนำวิธีการจัดการชั้นเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตัวครูและนักเรียน เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขในห้องเรียน

2.2 เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน ควรมีการศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขตอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน เช่น ด้านพฤติกรรมผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์. (เอกสารชุดแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียน สังกัด กรมสามัญศึกษา).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การเรียนรู้แบบองค์รวม: คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สถาบันแปลหนังสือ กรมวิชาการ.
- . (2541). แนวดำเนินงานโครงการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- . (2545). ห้องเรียนสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สถาบันแปลหนังสือ กรมวิชาการ.
- . (2546ก). การสอนเป็นทีม. กรุงเทพฯ: สถาบันแปลหนังสือ กรมวิชาการ.
- . (2546ข). การวางแผนการสอนและการจัดชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กลุ่มพัฒนามาตรฐานและส่งเสริมคุณภาพการศึกษา. (2543). สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพชรบุรี เอกสารรายงานผลพัฒนามาตรฐานและส่งเสริมคุณภาพการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543, กรกฎาคม-ธันวาคม). จอมปราชญ์นักการศึกษา : สังเคราะห์ วิเคราะห์ และประยุกต์แนวพระราชดำริด้านการศึกษาและการพัฒนาคน. วารสาร สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 4(26): 31-49.
- จำเนียร ช่างโชติ. (2528). จิตวิทยาความแตกต่าง. กรุงเทพฯ: คุณพินอักษรกิจ.
- ชนาธิป พรกุล. (2544, กันยายน). คลีพระราชบัญญัติ...การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง. วารสารวิชาการ. 4(9): 2-9.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2544, เมษายน). บรรยากาศในชั้นเรียนและการจูงใจนักเรียน. วารสารวิชาการ. 4(4): 43.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาปริยัติธรรม และจริยศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดาร์ จิมสันเทียะ. (2546). เขตพื้นที่การศึกษากับบุคลากรที่ต้องการ. วารสารประชาศึกษา. 53(2): 34-36.

- ทิพสุดา ลีลาศิริคุณ. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ สังกัดกรมประชาสงเคราะห์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทือน ทองแก้ว. (2538). การวางแผนการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในห้องเรียนยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ธนาคารกสิกรไทย. (2538). โครงการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์: สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเลขานุการ โครงการกสิกรไทย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2545). สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- นิคม ทาแดง. (2538). การพัฒนาระบบการสอน หน่วยที่ 5-8 ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาระบบการสอน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นุจรินทร์ รัชชกุล. (2538). การประสานงานภายใน : ศึกษาเฉพาะกรณี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. สารนิพนธ์ รศ.ม. (บริหารรัฐกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประมวล ไหระสิงห์. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนปกติ: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งฝน อำเภอทุ่งฝน จังหวัดอุดรธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี สาระจิตต์. (2537). การจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปริญญา ณ วันจันทร์. (2536). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีดการพิมพ์.
- พรทิพย์ อนุชาติบุตร. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความคาดหวังผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นและความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ของผู้สูงวัยในชมรมไอทีพิววัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณี ช. เจนจิต. (2541). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ดันอ้อแกรมมี.

- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2545). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- เพ็ญศรี รอดเกิด. (2532). ทศนคติของครูที่มีต่อพฤติกรรมเด็กที่เป็นปัญหา: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการครูฝ่ายปกครองโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2542). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น (เอกสารประกอบการสอนนิสิตบริหาร 300). กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี จุฑา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.
- ยุทธนา ปฐมวรชาติ. (2545, พฤษภาคม). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น : แนวคิดเชิงปฏิบัติที่เป็นพื้นฐานสำคัญการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการ. 5(5): 11-18.
- ยุทธนา แซ่เตียว. (2547). การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้: สร้างองค์กรอัจฉริยะ. กรุงเทพฯ: จีรวัฒน์ เอ็กซ์เพรส.
- รวีวรรณ ชินตระกูล. (2540). การศึกษากระบวนการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.
- เริงชัย จงพิพัฒนสุข. (2543: 53). คู่มือผู้ปกครองและครู: การเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ลักษณา สายปรีชา. (2547). การจัดการเรียนการสอนและปัญหาตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ของครูเอกชน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา เจียมจุไร. (2546). ความต้องการการนิเทศภายในของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 กลุ่มที่ 1 บางกอกน้อย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันชัย ดนัยโมนุท. (2543, กรกฎาคม). ประเด็นของการปฏิรูปการศึกษา. วารสารปฏิรูปการศึกษา. 3(12): 20-31.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2542). วิเคราะห์การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. วารสารข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3): 8-10.
- วินิจ วงศ์รัตนะ. (2542ก). เอกสารประกอบการสอนประสบการณ์ทางวิชาชีพครู 1. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- . (2542ข). เอกสารประกอบการสอนประสบการณ์ทางวิชาชีพครู 1. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลลักษณ์ พินิจบุญภากร. (2546). การศึกษาเจตคติที่มีต่องานของพนักงานในบริษัทเอกชน อุตสาหกรรมเคมีแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เวทวิชญ์ เนียมอินทร์. (2542). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในสถานที่ปฏิบัติงาน ครั้งแรกของนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีราชา เจริญพานิช; และคนอื่น ๆ. (2548). ร่างรายงานการวิจัยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาของเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา.
- สมจิต สวธนไพบูลย์. (2534, ตุลาคม). การศึกษาผลของการจัดการชั้นเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัย ปีการศึกษา 2518-2534. วารสารการวิจัยการศึกษา. 17(1-6): 14-21.
- สมลักษณ์ มธุรสสุวรรณ. (2548). การศึกษาบรรยากาศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูโรงเรียน เอกชน สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 4. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สรวรวัช พุทธิฤทธิ์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการปฏิบัติหน้าที่ในยุคนิรุต การศึกษาของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- สหวิทยาเขตพระนครศรีวี. (2542). เอกสารประกอบการอบรมโครงการพัฒนาบุคลากรสหวิทยาเขต พระนครศรีวี. อัดสำเนา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. (2548). รายงานการวิจัยความพึงพอใจของโรงเรียน ในการให้บริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 กรณีศึกษาด้านวิชาการ, ด้านงบประมาณ, ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารทั่วไป. เพชรบุรี: สำนักงานฯ.
- . (2548ก). รายงานผลการจัดการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2548. เพชรบุรี: เพชรภูมิ การพิมพ์
- . (2548). แบบสรุปจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชน. เพชรบุรี: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานฯ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- . (2541). การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

- . (2544). แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- สำนักงานสารสนเทศทางการศึกษาแห่งชาติ. (2537. 18 เมษายน). วิจัยการศึกษา. ข่าวสารวิจัย การศึกษา. 17(1): 14-21.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2538). ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8. เอกสารประกอบการประชุม อนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุจิตรา เกิดวุฒิพร. (2541). ความคิดเห็นของครูปฐมวัยที่มีต่อพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร การศึกษาปฐมวัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2540). การจัดการศึกษาปฐมวัยแบบเรกจิโอ เอมีเลีย. วารสารการศึกษา ปฐมวัย. 1(1): 52-58.
- สุพล อนามัย. (2549). การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- हररषा नलवलषीर. (2535). หลักสูตรแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). จิตวิทยาการสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไยใหม่.
- อุทุมพร พรายอินทร์. (2542). การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Gross, Carol Marie. (2005). *Children, Classroom Management, Community-Building, Problem-solving*. Columbia University. Retrieved August 8, 2006, from [www.http://proquest.Umi.com/pqdweb? Index=8&did=920925881](http://proquest.Umi.com/pqdweb? Index=8&did=920925881).
- Jackson, Diane Robinson. (2005). *Teacher Efficiency, Classroom management, Middle Schools, Urban Schools*. Wayne State University. Retrieved August 8, 2006, from [www.http://proquest.Umi.com/pqdweb? Index=0&did=888842131](http://proquest.Umi.com/pqdweb? Index=0&did=888842131).

- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle N. (1970, Autumn) Determining Sample Size for Research Activities. *Journal Education and Phychological Measurment*. 30(3): 608-610.
- Schickedanz. J. York, M. Stewart, I.; & White. (1983). *Strategies for teaching young children*. New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ครูผู้สอนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของครูผู้สอนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถาม คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ และนำเสนอผลในภาพรวม จึงขอให้ครูผู้สอนตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของครูผู้สอนให้มากที่สุด
 2. แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
- ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นางสาววชิราภรณ์ คำคล้าย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. อายุ (อายุจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม)

☐ ต่ำกว่า 25 ปี

☐ 25 – 30 ปี

☐ 30 ปีขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการสอน

☐ ต่ำกว่า 5 ปี

☐ 5 – 10 ปี

☐ 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีต่อการจัดการ

ชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน และด้านการคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการจัดการชั้นเรียน เมื่อท่าน

อ่านข้อความจบแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับ

ความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว ซึ่งมี 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	การจัดการชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
	ครูจัดห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก					

ข้อ	การจัดการชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
2	ครูจัดห้องเรียนให้มีแสงสว่างพอเหมาะ					
3	ครูจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
4	ครูจัดสภาพห้องเรียนให้รู้สึกมีชีวิตชีวา สดชื่น แจ่มใส น่าอยู่ น่าเรียน					
5	ครูจัดสภาพห้องเรียน สะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ					
6	ครูใช้ห้องเรียนอย่างเหมาะสม และมีการดูแล บำรุงรักษา เป็นอย่างดี					
7	ครูจัดห้องเรียนให้มีสภาพและบรรยากาศเหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนการสอน					
8	ครูจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับ ประสบการณ์ชีวิตจริงของผู้เรียน					
9	ครูจัดห้องเรียนโดยมีตำรา เอกสาร วารสาร ให้ศึกษา ค้นคว้าอย่างเพียงพอ					
10	ครูจัดห้องเรียนให้มีความทันสมัยเหมาะสมสำหรับฝึก ภาคปฏิบัติ					
	การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ					
11	ครูเตรียมแผนการสอนอย่างดี มีกิจกรรมที่น่าสนใจ					
12	ครูพูดอธิบายกิจกรรมอย่างชัดเจน และให้นักเรียนมีส่วน ร่วมอภิปราย					
13	ครูกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน					
14	ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน					
15	ครูมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่					
16	ครูมีความสามารถในการประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อการ เรียนการสอน					
17	ครูจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย					
18	ครูอภิปรายผล และยกตัวอย่างพฤติกรรมที่พึงประสงค์					
19	ครูวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
20	ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจไม่ให้นักเรียนเบื่อ					

ข้อ	การจัดการชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
21	ครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดหรือฝึกปฏิบัติจนเกิดความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง					
22	ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนค้นหาข้อมูล เพื่อสรุปด้วยตนเอง					
23	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ชักถาม ในระหว่างการเรียนการสอน					
24	ครูช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม					
25	ครูเลือกวิธีการจัดกิจกรรมที่สัมพันธ์กับความสามารถของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
26	ครูใช้สื่อแปลกใหม่ น่าสนใจ					
27	ครูดำเนินกิจกรรมและปฏิบัติตามเวลาสม่ำเสมอ					
28	ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและปรับเปลี่ยนกิจกรรมสม่ำเสมอ					
29	ครูจัดกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกัน					
30	ครูจัดกิจกรรมให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ในการอภิปรายเป็นกลุ่ม และทั้งชั้นเรียน					
	การสร้างวินัยในชั้นเรียน					
31	ครูให้คำปรึกษาที่ดีและมีความเป็นมิตร					
32	ครูชี้ข้อบกพร่องในการเรียนให้นักเรียนทราบและติดตามแก้ไข ปรับปรุง					
33	ครูมีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน					
34	ครูให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับนักเรียน					
35	ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี พร้อมทั้งให้คำแนะนำและเป็นผู้สนับสนุนที่ดี					
36	ครูให้ความรัก ความสนใจนักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน					
37	ครูพูดจาสุภาพ ประพฤติดี เป็นตัวอย่างแก่นักเรียน					
38	ครูยิ้มแย้มแจ่มใส และมีเมตตา					
39	ครูมีการตักเตือนและอบรมนักเรียนด้วยความรัก					
40	ครูมีความเห็นใจและให้กำลังใจแก่นักเรียนทุกคน					

ข้อ	การจัดการชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล					
41	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกงานที่ตรงกับความสนใจ ความสามารถของแต่ละคน					
42	ครูมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างเป็นมิตร					
43	ครูเลือกวิธีการสอนที่สัมพันธ์สอดคล้องกับความสามารถ ของนักเรียน					
44	ครูให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม					
45	ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและเปลี่ยนกิจกรรม หมุนเวียน กิจกรรม					
46	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความสามารถ ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน					
47	ครูเอาใจใส่ กระตือรือร้นกับความร่วมมือของเด็ก					
48	ครูเชื่อมโยงเนื้อหาที่เข้ากับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของ นักเรียน					
49	ครูจัดให้มีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกตจากการปฏิบัติงาน จากแฟ้มสะสมงาน จาก บันทึก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ฯลฯ					

ขอขอบพระคุณที่ได้ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกศักดิ์ บุตรลับ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
4. นายเชมณัฐ จันทรวงศ์ ศึกษาพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
5. นายสุพล อนามัย ผู้จัดการและผู้อำนวยการ
โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี

ภาคผนวก ค
หนังสือราชการ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชราภรณ์ คำคล้าย
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 22 กันยายน 2506
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	32 หมู่ 9 ตำบลหนองจอก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี 76130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ 57 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2536	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) การพัฒนาชุมชน จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี
พ.ศ.2540	ครุศาสตรบัณฑิต (คป.) การประถมศึกษา จากสถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พ.ศ.2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ